

บริษัท ทูนประกันภัย จำกัด (มหาชน)

แบบรายการเปิดเผยข้อมูล (แนบท้ายคำสั่งนายทะเบียนที่ 72/2563)

เรื่อง ให้เปิดเผยข้อมูลของบริษัทประกันวินาศภัย พ.ศ. 2565

ส่วนที่ 1 การรับรองความถูกต้องของข้อมูลที่เปิดเผย

บริษัทได้สอบทานข้อมูลที่เปิดเผยด้วยความระมัดระวังและบริษัท ขอรับรองว่า ข้อมูลดังกล่าวถูกต้องครบถ้วน ไม่เป็นเท็จ ไม่ทำให้ผู้อื่นสำคัญผิด หรือไม่ขาดข้อมูลที่ควรต้องแจ้งในสาระสำคัญและขอรับรองความถูกต้องของข้อมูลที่เปิดเผยทุกรายการของบริษัท

นายเบน อาศนะเสน

กรรมการผู้รับมอบอำนาจ

วันที่ 30 เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2566

ข้อมูลประจำปี 2565

ส่วนที่ 2 รายละเอียดการเปิดเผยข้อมูล

1. ประวัติของบริษัท นโยบาย วัตถุประสงค์และกลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการประกอบธุรกิจตามที่กำหนดไว้รวมถึงแสดงข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการประกอบธุรกิจ รายละเอียดลักษณะผลิตภัณฑ์และบริการที่สำคัญ ช่องทางการติดต่อกับบริษัท วิธีการและระยะเวลาที่ใช้ในการเรียกร้อง พิจารณาและชดใช้เงินหรือค่าสินไหมทดแทนตามสัญญาประกันภัย

1.1 ประวัติบริษัท

เมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม 2557 TPG Tune Protect Group Berhad (“TPG”) ได้ทำสัญญาซื้อขายหุ้นสามัญเพิ่มทุนจำนวน 14,700,000 หุ้น หรือคิดเป็นร้อยละ 49 ของหุ้นที่ออกจำหน่ายและชำระแล้วของ บริษัท โอเอสเอสประกันภัย (มหาชน) (“OSI”) ซึ่งเป็นบริษัทในเครือบริษัท โอเอสเอส จำกัด และได้เปลี่ยนชื่อเป็นบริษัท ทูนประกันภัย จำกัด (มหาชน) (“บริษัท”) ในเดือนพฤษภาคมปี 2557 ทำให้สามารถจัดทำประกันภัยได้โดยตรงในประเทศไทย และได้เริ่มการให้บริการประกันภัยการเดินทางแอร์เอเชีย Tune Protect Travel Insurance by AirAsia ให้แก่กลุ่มลูกค้าของสายการบินแอร์เอเชีย

บริษัทเป็นหนึ่งในกลุ่มบริษัทประกันวินาศภัยที่ได้รับอนุญาตจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ด้วยทุนจดทะเบียน 300 ล้านบาท ชำระเต็มมูลค่าหุ้น วันที่ได้รับใบอนุญาตประกอบการ 12 ธันวาคม 2540 เลขที่ใบอนุญาต 8/2540 โดยให้บริการรับประกันวินาศภัยทุกประเภท ได้แก่ การรับประกันอัคคีภัย ภัยทางทะเลและขนส่ง ภัยรถยนต์ และภัยเบ็ดเตล็ด โดยเป็นการรับประกันภัยจากผู้เอาประกันภัยโดยตรงและการรับประกันภัยต่อจากบริษัทรับประกันภัยทั้งในและต่างประเทศ

บริษัทมีวิสัยทัศน์ที่สอดคล้องกับ TPG โดยมุ่งมั่นสู่การเป็นผู้นำในการรับประกันภัยทางดิจิทัล โดยการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการให้บริการด้านต่าง ๆ ให้หลากหลายมากขึ้น เพื่อตอบสนองต่อการคุ้มครองที่สอดคล้องกับแต่ละช่วงอายุของคนไทยเพื่อสร้างหลักประกันความมั่นคงทางสุขภาพและทรัพย์สินให้แก่ลูกค้าของบริษัท

ปี 2561 บริษัทได้รับการขึ้นทะเบียนกิจกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์และการรับรองระบบสารสนเทศเพื่อใช้ออกกรมธรรม์ประกันภัย เสนอขายกรมธรรม์ประกันภัย และชดใช้เงินตามสัญญาประกันภัยผ่านทางอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า บริษัทยังคงมุ่งมั่นพัฒนาเพื่อการเป็นผู้นำด้านการให้บริการประกันภัยแบบดิจิทัล เพื่อรองรับความต้องการของผู้เอาประกันภัยในยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องและรวดเร็ว

1.2 นโยบายวัตถุประสงค์และกลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจ

บริษัทมีรายได้หลักมาจากธุรกิจรับประกันภัย รายได้ส่วนหนึ่งบริษัทจะดำเนินการทำประกันภัยต่อ และรายได้บางส่วนก็จะรับเสี่ยงภัยไว้เองในอัตราความเสี่ยงที่ยอมรับได้ ในส่วนของผลกำไร บริษัทจะนำไปลงทุนในหลากหลายช่องทางตามขอบเขตที่กฎหมายกำหนด เพื่อให้ได้ผลตอบแทนที่ดีและมีรายได้เพิ่มมากขึ้น

จากภาพรวมของลักษณะในการประกอบธุรกิจข้างต้น บริษัทจึงกำหนดนโยบายและวัตถุประสงค์โดยเน้นการให้บริการในด้านที่บริษัทมีศักยภาพสูงสุด โดยการสร้างพันธมิตรทางธุรกิจให้ครอบคลุมพื้นที่ทั้งภูมิภาคและทั่วโลกมากขึ้น เพื่อเพิ่มความได้เปรียบในการประกอบธุรกิจ นอกจากนี้ การเปลี่ยนแปลงชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คนที่ต้องการความคุ้มครองที่มากขึ้น เนื่องจาก ค่าใช้จ่ายในการดูแลสุขภาพพยาบาลที่สูงขึ้น ทำให้คนรุ่นใหม่เริ่มมองหาประกันภัยที่ตอบโจทย์ความต้องการของตนเองมากขึ้นตามไปด้วย เช่น ประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคล ประกันภัยสุขภาพ ประกันภัยที่ได้รับสิทธิลดหย่อนภาษี ประกันภัยการเดินทางซึ่งเป็นประกันภัยที่ได้รับความนิยมสูงสุด เนื่องจากคนรุ่นใหม่ให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยว จึงต้องการความปลอดภัยในการเดินทางเพื่อคุ้มครองชีวิตและทรัพย์สินของตนเอง

อย่างไรก็ดี บริษัทยังคงให้บริการรับประกันภัยทางทะเลและขนส่ง ประกันภัยรถยนต์ ประกันภัยในความเสียหายของทรัพย์สิน โดยมุ่งเน้นการให้บริการอย่างรวดเร็วและสร้างความประทับใจให้แก่ลูกค้า

บริษัทคาดการณ์ว่า การแข่งขันในตลาดธุรกิจประกันภัยจะมีความรุนแรงมากขึ้น ซึ่งผู้ประกอบการที่สามารถปรับตัวได้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วและสามารถใช้ประโยชน์จากคุณสมบัติและประสิทธิภาพของดิจิทัลได้อย่างเต็มที่ จะเพิ่มโอกาสในการเพิ่มรายได้และการดำเนินธุรกิจให้แตกต่างจากรูปแบบเดิม ๆ ซึ่งการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ให้เข้ากับรูปแบบการดำเนินชีวิตของลูกค้าในปัจจุบัน จึงเป็นส่วนหนึ่งของนโยบายสำคัญของบริษัททั้งในระยะสั้นและระยะยาว

1.3 ลักษณะการประกอบธุรกิจ

ธุรกิจรับประกันภัยของบริษัทฯ เป็นการรับประกันวินาศภัยทุกประเภท อาทิเช่น

1. การประกันภัยรถยนต์

1.1 การประกันภัยรถยนต์ภาคบังคับ (Compulsory Motor Insurance)

1.2 การประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจ (Voluntary Motor Insurance)

- กรมธรรม์ประเภท1 (Comprehensive) ให้ความคุ้มครองมากที่สุด
- กรมธรรม์ประเภท2 (Third Party Liability, Fire and Theft)
- กรมธรรม์ประเภท3 (Third Party Liability Only)
- กรมธรรม์ประเภท4 (ให้ความคุ้มครองทรัพย์สินของบุคคลภายนอก/รับผิดชอบทรัพย์สินของบุคคลภายนอก 100,000.00 บาท / อุบัติเหตุแต่ละครั้ง
- กรมธรรม์ประเภท 5 กรมธรรม์ประกันรถยนต์แบบคุ้มครองเฉพาะภัย (2+ และ 3+)

2. การประกันอัคคีภัย

- 2.1 การประกันอัคคีภัยสำหรับที่อยู่อาศัย
- 2.2 การประกันอัคคีภัย

3. การประกันภัยทางทะเลและขนส่ง

- 3.1 การประกันภัยตัวเรือ (Hull Insurance)
- 3.2 การประกันภัยสินค้า (Cargo Insurance)

4. การประกันภัยเบ็ดเตล็ด

- 4.1 การประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคล (Personal Accident Insurance)
- 4.2 การประกันอุบัติเหตุในการเดินทาง (Travel Accident Insurance)
- 4.3 การประกันภัยความเสียหายทุกชนิดของผู้รับเหมาก่อสร้าง (Contractor's All Risks Insurance)
- 4.4 การประกันภัยทุกชนิดสำหรับงานติดตั้งเครื่องจักร (Election All Risks Insurance)
- 4.5 การประกันเครื่องอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Equipment Insurance)
- 4.6 การประกันหม้อกำเนิดไอน้ำ และถังอัดความดัน (Boiler Insurance)
- 4.7 การประกันภัยเครื่องจักร (Machinery Breakdown Insurance)
- 4.8 การประกันความเสี่ยงภัยทรัพย์สิน (Industrial All Risks Insurance)
- 4.9 การประกันความเสี่ยงภัยทุกชนิด (All Risks Insurance)
- 4.10 การประกันภัยธุรกิจหยุดชะงัก (Business Interruption Insurance)
- 4.11 การประกันภัยโจรกรรม (Burglary Insurance)
- 4.12 การประกันภัยสำหรับเงิน (Money Insurance)
- 4.13 การประกันภัยความรับผิดตามกฎหมายต่อบุคคลภายนอก (Public Liability Insurance)
- 4.14 การประกันภัยผู้เล่นกอล์ฟ (Golfer's Indemnity Insurance)

- 4.15 การประกันภัยป้ายโฆษณา (Neon Sign Insurance)
- 4.16 การประกันภัยสำหรับกระจก (Plate Glass Insurance)
- 4.17 การประกันภัยสำหรับความซื่อสัตย์ของลูกค้า (Fidelity Guarantee Insurance)

ลักษณะกลุ่มลูกค้า ประกอบไปด้วย

1. ลูกค้าองค์กรพันธมิตรธุรกิจ ได้แก่ โรงงานอุตสาหกรรม บริษัทห้างร้าน และผู้ประกอบการธุรกิจในสาขา บริษัทไทยแอร์เอเชีย จำกัด บริษัทแอร์เอเชีย เอ็กซ์ จำกัด ฯลฯ
2. ลูกค้ารายย่อย
3. ลูกค้าที่เป็นผู้โดยสารเครื่องบิน
4. ลูกค้าที่ซื้อผ่านเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์
5. ตัวแทนและนายหน้าประกันภัย

1.4 รายละเอียดลักษณะผลิตภัณฑ์ บริการที่สำคัญของบริษัท และสัดส่วนร้อยละของเบี้ยประกันภัยแยกตามประเภทของการรับประกันภัย

บริษัทมีรายละเอียดลักษณะผลิตภัณฑ์ บริการที่สำคัญของบริษัทและสัดส่วนร้อยละของเบี้ยประกันภัยแยกตามประเภทของการรับประกันภัย ได้เป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. การประกันอัคคีภัย (Fire Insurance)
2. การประกันภัยทางทะเลและขนส่ง (Marine Insurance)
3. การประกันภัยยานยนต์ (Motor Insurance)
4. การประกันภัยเบ็ดเตล็ด (Miscellaneous Insurance)

โดยผลิตภัณฑ์หลักของบริษัท 3 อันดับแรก ได้แก่

1. การประกันภัยการเดินทาง (Travel Insurance)

การประกันภัยการเดินทางคือ การให้ความคุ้มครองแก่ผู้เอาประกันภัยระหว่างระยะเวลาการเดินทาง หากผู้เอาประกันภัยประสบเหตุต่อร่างกาย ชีวิต และทรัพย์สิน และแผนการเดินทางของผู้เอาประกันภัย ซึ่งจากความคุ้มครองที่ผู้เอาประกันภัยได้รับจะสามารถเรียกร้องค่าชดเชยได้ตามที่ระบุไว้ในแผนประกันภัยที่ผู้เอาประกันภัยเลือกซื้อ แต่ทั้งนี้เหตุการณ์ดังกล่าวที่ผู้เอาประกันภัยเรียกร้องนั้นจะต้องไม่อยู่ภายใต้ข้อยกเว้นด้วย ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นการเดินทางไปต่างประเทศ การเดินทางภายในประเทศ หรือการเดินทางเข้ามาในประเทศ โดยทั่วไปแล้วจะแบ่งประเภทการเดินทางได้ 2 ประเภทหลักคือ

1.1 ประกันภัยการเดินทางแบบรายเที่ยว คือ ประกันภัยการเดินทางที่คุ้มครองเที่ยวเดียวตั้งแต่เริ่มต้นเดินทางจนกระทั่งสิ้นสุดแผนการเดินทางนั้นๆ ตามที่ระบุไว้ในหน้าตารางกรมธรรม์ประกันภัย

1.2 ประกันภัยการเดินทางแบบรายปี คือประกันการเดินทางที่ครอบคลุมจำนวนการเดินทางไม่จำกัดเที่ยวในแต่ละปี โดยแต่ละการเดินทางต้องมีความยาวต่อเนื่องไม่เกิน 90 วัน ตามที่ระบุไว้ในหน้าตารางกรมธรรม์ประกันภัย

ความคุ้มครองของประกันการเดินทางที่สำคัญ

- a. ความคุ้มครองในกรณีเสียชีวิต สูญเสียอวัยวะ ทูพพลภาพสิ้นเชิงถาวร
- b. ความคุ้มครองด้านค่ารักษาพยาบาลเนื่องจากการบาดเจ็บและ/หรือการเจ็บป่วย
- c. ความคุ้มครองทรัพย์สินและกระเป๋าเดินทาง
- d. ความคุ้มครองเที่ยวบินหรือบริษัทผู้ขนส่งล่าช้า
- e. ความคุ้มครองการเลื่อนหรือการยกเลิกการเดินทาง
- f. ความคุ้มครองด้านบริการช่วยเหลือฉุกเฉิน และการเคลื่อนย้ายฉุกเฉินทางการแพทย์

2. การประกันภัยรถยนต์ (Motor Insurance)

การประกันภัยรถยนต์คือ การประกันเพื่อคุ้มครองความสูญเสียหรือเสียหายอันเกิดจากการใช้รถยนต์ไม่ว่าจะเป็นแก่งส่วนบุคคล รถ บรรทุก รถโดยสาร และรถจักรยานยนต์ ซึ่งได้แก่ ความสูญเสียหรือเสียหายที่เกิดแก่รถยนต์ได้แก่ ความเสียหาย บุบสลาย หรือสูญหายของตัวรถยนต์ นอกจากนี้ความสูญเสียหรือเสียหายที่รถยนต์ก่อให้เกิดขึ้นแก่ชีวิต ร่างกายและทรัพย์สินของบุคคลภายนอก รวมทั้งบุคคลที่โดยสารอยู่ในรถยนต์นั้นด้วย โดยบริษัทมีการรับประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจ และภาคบังคับ

3. การประกันภัยทางทะเลและการขนส่ง (Marine Insurance)

การประกันเพื่อคุ้มครองสินค้าหรือทรัพย์สินที่ขนส่งระหว่างประเทศจากผู้ขายในประเทศหนึ่งไปยังผู้ซื้อในประเทศหนึ่ง โดยทางเรือเดินสมุทร เครื่องบินพาณิชย์ ยานพาหนะทางบก จากความสูญเสียหรือเสียหายที่เกิดขึ้นระหว่างการขนส่ง ตามเงื่อนไขความคุ้มครองภายใต้กรมธรรม์ประกันภัยจากอุบัติเหตุต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ เช่น เรือถูกไฟไหม้ เรือคว่ำ เรือจม ความเสียหายจากการขนถ่ายสินค้าขึ้นหรือขนลงจากเรือจนทำให้เกิดความเสียหายต่อตัวสินค้า

การรับประกันภัยสินค้าที่ขนส่งทางทะเล (Marine Cargo Insurance) คุ้มครองสินค้าที่เอาประกันภัยซึ่งอยู่ในระหว่างการขนส่งทางทะเล ภัยที่ได้รับการคุ้มครองขึ้นอยู่กับเงื่อนไขที่ผู้เอาประกันภัยเลือกซื้อความคุ้มครองไว้ การรับประกันภัยการขนส่งภายในประเทศ (Inland Transit)

การประกันภัยที่ให้ความคุ้มครองความสูญเสียหรือเสียหายสำหรับสินค้าที่เอาประกันภัย อันมีสาเหตุจากอุบัติเหตุหรือสาเหตุภายนอก เกิดขึ้นระหว่างการขนส่งภายในประเทศไทย ทั้งโดยทางรถบรรทุก ทางเรือ ทางรถไฟ ทางอากาศยาน และรวมถึงการขนส่งทางไปรษณีย์ภัณฑ์ เพื่อเพิ่มความมั่นใจให้กับเจ้าของสินค้าที่นำส่งสินค้านั้น ๆ ไปยังจุดหมายปลายทาง

1. กรมธรรม์ประกันภัยสินค้าที่ขนส่งภายในประเทศ (แบบคุ้มครองความเสี่ยงภัยทุกชนิด) ให้ความคุ้มครองดังนี้

- ความเสียหายหรือความสูญเสียโดยสิ้นเชิงหรือบางส่วนของสินค้าที่เอาประกันภัยอันเกิดจากอุบัติเหตุหรือสาเหตุภายนอก
- ความเสียหายทั่วไป (General Average) ที่เกิดขึ้นกับสินค้าที่เอาประกันภัย รวมทั้งส่วนเฉลี่ยความเสียหายทั่วไป (General Average Contribution) และค่ากู้ภัย (Salvage Charges) ที่ผู้เอาประกันภัยจะต้องชดใช้ตามประเพณีปฏิบัติหรือตาม กฎหมาย เว้นแต่ที่มีสาเหตุตกอยู่ภายใต้ข้อยกเว้นในหมวดที่ 3

2. กรมธรรม์ประกันภัยสินค้าที่ขนส่งภายในประเทศ (แบบระบุภัย)

คุ้มครองความเสียหายหรือความสูญเสียโดยสิ้นเชิงหรือบางส่วนของสินค้าที่เอาประกันภัยอันมีสาเหตุมาจาก

1. อัคคีภัย การระเบิด หรือฟ้าผ่า
2. ยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งหรือสินค้าที่เอาประกันภัยประสบอุบัติเหตุชนหรือโดนกับยานพาหนะอื่นหรือสิ่งหนึ่งสิ่งใดนอกยานพาหนะ รวมถึงหัวลากและหางลากหรือรถพ่วงของยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งนั่นเอง
3. เรือจมหรือเกยตื้น เครื่องบินตก รถไฟตกราง รถรวมถึงหัวลากและหางลากหรือรถพ่วงพลิกคว่ำหรือตกถนนหรือสะพานหรือไหล่ทาง
4. ภัยเพิ่มพิเศษที่ได้ระบุไว้ชัดเจนในตารางกรมธรรม์ประกันภัย

สำหรับแผนประกันภัยการเดินทาง ดูเพิ่มเติมได้ที่ <https://www.tuneprotect.co.th/th/product/travel-insurance>

สำหรับประกันภัยส่วนบุคคล ดูเพิ่มเติมได้ที่ <https://www.tuneprotect.co.th/th/product/pa-choice-insurance>

สำหรับประกันภัยสำหรับธุรกิจ ดูเพิ่มเติมได้ที่ <https://www.tuneprotect.co.th/th/product/all-industry-insurance>

ตารางสัดส่วนร้อยละของเบี้ยประกันภัยแยกตามประเภทของการรับประกันภัย ปี 2564

หน่วย : ล้านบาท

รายการ	การประกัน อัคคีภัย	การประกันภัยทาง ทะเลและขนส่ง		การประกันภัยรถยนต์		การประกันภัยเบ็ดเตล็ด						รวม
		ตัวเรือ	สินค้า	โดยข้อบังคับ ของกฎหมาย	โดยความ สมัครใจ	ความเสี่ยง ภัย/ทรัพย์สิน	ความรับผิดชอบต่อ บุคคลภายนอก	วิศวกรรม	อุบัติเหตุ ส่วนบุคคล	พืชผล	อื่น ๆ	
จำนวนเบี้ย ประกันภัย รับโดยตรง	8.4	-	38.4	1.7	25.7	16.7	5.3	-	54.4	-	299.7	450.2
สัดส่วนของเบี้ย ประกันภัย	1.9%	0.0%	8.5%	0.4%	5.7%	3.7%	1.2%	0.0%	12.1%	0.0%	66.6%	100.0%

หมายเหตุ ข้อมูลมาจากรายงานประจำปี

1.5 ช่องทางการติดต่อบริษัท วิธีการและระยะเวลาที่ใช้ในการเรียกร้อง พิจารณา และชดใช้เงินหรือค่าสินไหมทดแทนตามสัญญาประกันภัย

1.5.1 ขั้นตอน ระยะเวลา เอกสารและวิธีการในการขอรับค่าสินไหมทดแทนตามสัญญาประกันภัย
ประเภทของสินไหม / ลิงค์สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม
สินไหมทดแทนรถยนต์ https://www.tuneprotect.co.th/th/claim/personal_auto_reimbursement
สินไหมทดแทนรถยนต์ พรบ. https://www.tuneprotect.co.th/th/claim/personal_auto_reimbursement
สินไหมทดแทนประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคล และกลุ่ม https://www.tuneprotect.co.th/th/claim/personal_accident_reimbursement
ค่าสินไหมทดแทนประกันภัยการเดินทาง สำหรับลูกค้าแอร์เอเชีย https://www.tuneprotect.co.th/th/claim/travel_cancellation_delay_baggage_reimbursement
ค่าสินไหมทดแทนการประกันอัคคีภัย การประกันภัยขนส่งสินค้า และการประกันความเสี่ยงภัยทุกชนิด https://www.tuneprotect.co.th/th/claim/commercial_fire_reimbursement
สินไหมสำหรับประกันภัยการเดินทางภายในประเทศและการเดินทางต่างประเทศ https://www.tuneprotect.co.th/th/claim/travel_cancellation_delay_baggage_reimbursement
ดาว์นโหลดเงื่อนไขและความคุ้มครองกรมธรรม์
1. กรมธรรม์ประกันภัยการเดินทางไปต่างประเทศ (สำหรับบุคคลทั่วไป) (ขายผ่านทางอิเล็กทรอนิกส์ (Online)) ดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ https://www.tuneprotect.co.th/storage/product/policy_wording/TA/Outbound/Policy_Wording_TA_Outbound_Individual_TH.pdf
2. กรมธรรม์ประกันภัยเดินทางปลอดภัยภายในประเทศ (ขายผ่านทางอิเล็กทรอนิกส์ (Online)) ดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ https://www.tuneprotect.co.th/storage/product/policy_wording/TA/Domestic/Policy_Wording_TA_Domestic_TH.pdf

1.5.2 ช่องทางการติดต่อบริษัท

ที่อยู่: บริษัท ทูเน่ประกันภัย จำกัด (มหาชน) เลขที่ 3199 อาคารมาลีนนท์ ทาวเวอร์ ชั้น 14 ถนนพระราม 4
แขวงคลองตัน เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร 10110

โทรศัพท์: 02-078-5656 สายด่วน: 1183 แฟกซ์: 02-078-5601-3

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมหรือสนใจผลิตภัณฑ์ :

ศูนย์บริการลูกค้า โทร: 02-078-5656 ตลอด 24 ชั่วโมง

อีเมล: customercare@tuneprotect.com

เว็บไซต์ของบริษัท : <https://www.tuneprotect.co.th/en>

2. กรอบการกำกับดูแลกิจการที่ดีและกระบวนการควบคุมภายในของบริษัท รวมถึงรายละเอียดในการดำเนินการตามกรอบและกระบวนการดังกล่าว

2.1 กรอบการกำกับดูแลกิจการที่ดีและกระบวนการควบคุมภายในของบริษัท

หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี (Corporate Governance) ของบริษัท มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การสร้างวัฒนธรรมการกำกับดูแลกิจการที่ดี (Corporate Governance Culture)
  - a. บริษัทกำหนดบทบาทหน้าที่ของบุคคลที่มีหน้าที่บริหาร และดูแลบริษัทอย่างชัดเจน อาทิ คณะกรรมการบริษัท ผู้บริหารระดับสูง และบุคคลที่มีอำนาจในการควบคุมการดำเนินงานกิจการ ให้มีความมั่นคงและแข็งแกร่ง ซึ่งจะส่งผลให้หน่วยงานกำกับดูแลมีความเชื่อมั่นในการดำเนินงานและการตัดสินใจของบริษัทมากยิ่งขึ้น
  - b. บริษัทกำหนดโครงสร้างการกำกับดูแลกิจการที่ดี เพื่อสอดคล้องกับกลยุทธ์ นโยบายการดำเนินธุรกิจ และการดำเนินงานของบริษัท
  - c. การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการบริษัท ในการกำกับดูแลกิจการ รวมถึงคุณสมบัติของคณะกรรมการบริษัทที่มีความเหมาะสมและความเชี่ยวชาญในหลายด้าน การกำหนดขั้นตอน และการปฏิบัติตามบรรษัทภิบาลที่เหมาะสม เพื่อสนับสนุนการทำงานของคณะกรรมการ ในเชิงการส่งเสริมการตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นอิสระของคณะกรรมการ
2. การกำหนดหน้าที่ของผู้บริหารระดับสูงในการกำกับดูแลกิจการที่ดี
  - a. เพื่อให้การดำเนินธุรกิจเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด ผู้บริหารระดับสูง ดำเนินการจัดตั้งระบบและการควบคุมที่เหมาะสม มีกระบวนการที่โปร่งใส และชัดเจนเพื่อให้ผู้บริหารสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเป็นธรรม และมาตรฐานจริยธรรมสำหรับผู้บริหารระดับสูง
3. การจัดตั้งคณะกรรมการชุดย่อย เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานและการกำกับดูแลของบริษัท
  - a. บริษัทดำเนินการจัดตั้งคณะกรรมการชุดย่อย อาทิเช่น คณะกรรมการตรวจสอบ คณะกรรมการบริหารความเสี่ยง คณะกรรมการการลงทุน คณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อกำกับดูแล บริหารจัดการ การดำเนินธุรกิจของบริษัทอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงให้คำแนะนำ และรายงานประเด็นสำคัญแก่คณะกรรมการบริษัท

นอกจากนี้ บริษัทยังมีการดำเนินการเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบริษัท เพื่อให้ผู้เอาประกัน และผู้มีส่วนได้เสีย หรือผู้มีส่วนร่วมในตลาดเห็นภาพรวมที่ชัดเจนในการดำเนินธุรกิจของบริษัท รวมถึงผลการดำเนินงาน และสถานะทางการเงิน เพื่อช่วยพัฒนาการใช้กลไกตลาดในการกำกับดูแล (Market Discipline) และความเข้าใจใน

ความเสี่ยงของบริษัท และการบริหารความเสี่ยงเหล่านั้น ผ่านรายงานฐานะทางการเงิน และผลการดำเนินงานของบริษัท และช่องทางเว็บไซต์ <https://www.tuneprotect.co.th/th/aboutus/financial-statement>

ระบบการควบคุมภายใน

คณะกรรมการบริษัทให้ความสำคัญต่อระบบควบคุมภายในที่ดี โดยสนับสนุนฝ่ายจัดการให้มีการกำหนดระเบียบ วิธีการปฏิบัติงานและจัดโครงสร้างการทำงานให้มีการแบ่งแยกหน้าที่ในการปฏิบัติงานให้เกิดการถ่วงดุลและสอบทานระหว่างกัน กำหนดอำนาจดำเนินการที่ชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษร และมีระบบติดตามผลการปฏิบัติงานที่ชัดเจน โดยมอบหมายให้คณะกรรมการตรวจสอบทำหน้าที่กำกับดูแลและตรวจสอบการดำเนินงานของบริษัท และฝ่ายตรวจสอบภายใน ดำเนินการสอบทานระบบควบคุมภายใน ด้านการดำเนินงาน ด้านการรายงานทางการเงิน และด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบ โดยยึดตามกรอบแนวปฏิบัติด้านการควบคุมภายในของ COSO (The Committee of Sponsoring Organization of Treadway Commission) ดังนี้

1. การควบคุมภายในองค์กร/สภาพแวดล้อมของการควบคุม (Control Environment)

บริษัทมีสภาพแวดล้อมของการควบคุมภายในที่ดี มีความเหมาะสมเพียงพอต่อการดำเนินธุรกิจ โดยผู้บริหารได้ส่งเสริมสนับสนุนวัฒนธรรมบริษัท ที่มุ่งเน้นความซื่อสัตย์และจริยธรรม เป็นตัวอย่างที่ดี (Role Model) และมีการบริหารจัดการด้านต่าง ๆ ดังนี้

- คณะกรรมการบริษัทและผู้บริหารให้ความสำคัญกับสภาพการควบคุมและวัฒนธรรมบริษัท โดยได้กำหนดนโยบายการควบคุมภายใน การบริหารความเสี่ยง นโยบายป้องกันความขัดแย้งทางผลประโยชน์ นโยบายและกระบวนการแจ้งเบาะแสภายในองค์กร นโยบายการจ่ายค่าตอบแทน รวมถึงจรรยาบรรณและจริยธรรมทางธุรกิจ การกำกับดูแลกิจการที่ดี และการกำกับดูแลการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของบริษัท
- บริษัทให้ความสำคัญต่อการปฏิบัติ อย่างเสมอภาคบนหลักการของการแข่งขันที่เป็นธรรม เคารพสิทธิซึ่งกันและกัน สร้างความสัมพันธ์และความร่วมมืออันดี
- บริษัทคำนึงถึงการกำกับดูแลภายในองค์กรและสร้างสภาพแวดล้อมการควบคุม โดยการสร้างประสิทธิภาพที่โดดเด่น เพื่อการเติบโตระยะยาว ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในแผนกลยุทธ์เพื่อความเติบโตของบริษัท

โครงสร้างของบริษัท กำหนดตามแนวคิดการบริหารจัดการแบบ “Three Lines Model” ที่มุ่งเน้นให้ทุกคนเข้าใจและปฏิบัติตามกฎเกณฑ์และหน้าที่ความรับผิดชอบของตนอย่างเคร่งครัด เน้นการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่ผู้ปฏิบัติงาน การดำเนินงานอย่างเป็นระบบ มีการแบ่งแยกอำนาจหน้าที่ในการอนุมัติ การสอบทานการตรวจสอบและการดูแลรักษาทรัพย์สินออกจากกัน ทำให้เกิดการตรวจสอบถ่วงดุลระหว่างกัน นอกจากนี้

หน่วยงานตรวจสอบภายในมีสายการบังคับบัญชาที่ชัดเจนเป็นอิสระ โดยกำหนดให้รายงานตรงกับ คณะกรรมการตรวจสอบ

2. การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment)

บริษัทตระหนักถึงความสำคัญของการบริหารความเสี่ยง เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของการดำเนินธุรกิจ การปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ และการจัดทำรายงานต่าง ๆ ให้เชื่อถือได้ ภายใต้ การเปลี่ยนแปลงที่ส่งผลกระทบต่อธุรกิจทั้งจากปัจจัยภายในและภายนอก โดยถือว่าการบริหารความเสี่ยงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของทุกกระบวนการในการดำเนินธุรกิจ และต้องมีความเชื่อมโยงกันทุกระดับ ดังนี้

- กำหนดนโยบายบริหารความเสี่ยงทั้งองค์กรที่พนักงานทุกคนต้องปฏิบัติตาม และมีการประเมินความเสี่ยงในทุกระดับ โดยความเสี่ยงในระดับองค์กรมีการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ มีการจัดตั้ง คณะกรรมการบริหารความเสี่ยงองค์กรในการกำกับดูแลและสนับสนุนให้มีการดำเนินงาน ด้านการบริหารความเสี่ยงองค์กรให้สอดคล้องกับกลยุทธ์และเป้าหมายทางธุรกิจ
- นำกระบวนการบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจ (Business Continuity Management: BCM) มาใช้ ในการบริหารจัดการภายใต้ภาวะวิกฤตที่อาจเกิดขึ้น เพื่อประเมินแนวทางการปฏิบัติงาน สื่อสารแก่พนักงานพร้อมทั้งเตรียมทรัพยากรและระบบงานต่าง ๆ ให้พนักงานสามารถปฏิบัติงานได้อย่างต่อเนื่อง ปลอดภัย และไม่มีผลกระทบกับเป้าหมายที่สำคัญ

3. การควบคุมการปฏิบัติงาน/กิจกรรมการควบคุม (Control Activities)

บริษัทได้กำหนดกิจกรรมการควบคุมที่หลากหลายรูปแบบเพื่อจัดการความเสี่ยงของบริษัท ให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ มีการพัฒนากิจกรรมการควบคุมด้วยระบบเทคโนโลยี กำหนดสิ่งที่คาดหวังและขั้นตอนการปฏิบัติ เพื่อให้นโยบายที่กำหนดไว้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้ ดังนี้

- บริษัทมีการกำหนดนโยบายและระเบียบปฏิบัติที่สำคัญเป็นลายลักษณ์อักษร นอกจากนี้ ยังมีการระบุงการดำเนินงานในส่วนที่มีความเสี่ยงสำคัญและกำหนดกลไกในการควบคุมเพื่อป้องกันและลดข้อผิดพลาด มีการสอบทานผลการดำเนินงานโดยฝ่ายบริหารอย่างสม่ำเสมอ
- พัฒนาการควบคุมโดยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในขั้นตอนการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามระเบียบข้อกำหนดต่าง ๆ ผ่านระบบต่าง ๆ และได้้นำ Robotic Process Automation (RPA) มาใช้ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน ลดการปฏิบัติงานแบบ Manual เช่น การออกหนังสือแจ้งเตือนใบแจ้งชำระเบี้ยประกันภัยกับตัวแทน และนายหน้าประกันภัย เป็นต้น

4. ข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร (Information & Communication)

บริษัทให้ความสำคัญในคุณภาพของสารสนเทศและการสื่อสาร ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่สนับสนุนให้การควบคุมภายในสามารถดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีการเปิดเผยสารสนเทศและสื่อสารผ่านช่องทางต่าง ๆ ไปยัง

ผู้บริหารและพนักงานทุกระดับภายใน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายนอก มีช่องทางการแจ้งข้อมูลหรือเบาะแส เกี่ยวกับการฉ้อฉลหรือทุจริตคอร์รัปชันแก่บริษัทได้อย่างปลอดภัย ดังนี้

- จัดช่องทางสำหรับการสื่อสารภายในบริษัท หลายช่องทาง ประกอบด้วย การสื่อสารจากผู้บริหาร ระดับสูงถึงพนักงานผ่านกิจกรรม Town Hall การสื่อสารผ่านอีเมล การให้ข้อมูลที่สำคัญกับพนักงาน ใหม่ผ่านกิจกรรมปฐมนิเทศ
- จัดช่องทางสำหรับการสื่อสารกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายนอกหลายช่องทาง ผ่านเว็บไซต์บริษัทและสื่อ สังคมออนไลน์ บริษัทมี Call Center 1183 เพื่อเป็นศูนย์การให้ข้อมูลผลิตภัณฑ์และบริการให้ คำแนะนำของบริษัท รวมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้ถือหุ้นเสนอระเบียบวาระการประชุมสามัญผู้ถือหุ้นประจำปี และเสนอชื่อบุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสม เพื่อเข้ารับการพิจารณาเลือกตั้งเป็นกรรมการบริษัทเป็นการ ล่วงหน้า เพื่อเป็นการเสริมสร้างการกำกับดูแลกิจการที่ดีในเรื่องสิทธิและการปฏิบัติต่อผู้ถือหุ้นอย่าง เท่าเทียมกัน

5. ระบบติดตามและประเมินผล (Monitoring & Evaluation Activities)

บริษัทมีระบบการติดตามและประเมินความเพียงพอของการควบคุมภายใน พร้อมทั้งกำหนดแนวทางพัฒนา ปรับปรุง เพื่อให้มั่นใจได้ว่าระบบการควบคุมภายในของบริษัท มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดย คณะกรรมการบริษัทและผู้บริหารติดตามให้มีการรายงานผลการดำเนินการตามแผนกลยุทธ์ กฎหมาย กฎระเบียบทั้งของบริษัทและบริษัทในกลุ่มอย่างสม่ำเสมอ

ฝ่ายตรวจสอบภายในได้สอบทานกระบวนการควบคุมภายใน เพื่อให้มั่นใจว่ากระบวนการควบคุมภายในที่มีอยู่มี ความเพียงพอเหมาะสม โดยมีการปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอในกรณีที่พบว่า มีข้อที่ควรปรับปรุงได้มีการหารือกับ ฝ่ายจัดการเพื่อกำหนดแนวทางในการดำเนินงาน พร้อมแผนการปรับปรุงเพื่อป้องกันหรือลดความเสี่ยงที่อาจจะ เกิดขึ้น และติดตามเพื่อให้มั่นใจว่า ข้อตรวจพบเหล่านั้น ได้รับการดำเนินการปรับปรุงแก้ไขอย่างทันเวลา อีกทั้ง ยังมีการรายงานต่อคณะกรรมการตรวจสอบเป็นประจำทุกไตรมาส ทั้งนี้ ในปี 2565 ฝ่ายตรวจสอบภายในได้มีการ ประเมินระบบการควบคุมภายในของบริษัท โดยมีความเห็นว่า กระบวนการควบคุมภายในของบริษัท มี ความเพียงพอ มีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิผลต่อการดำเนินธุรกิจ

2.2 โครงสร้างองค์กรของบริษัท

สามารถดูได้ที่โครงสร้างองค์กรของบริษัทจากเว็บไซต์ของบริษัท :

<https://www.tuneprotect.co.th/th/aboutus/organization>

หมายเหตุ : นายอัศวินชัย อ่อนสุวรรณ ผู้จัดการอาวุโส ฝ่ายบริหารความเสี่ยงและกำกับดูแลกิจการ ดำรงตำแหน่ง จนถึงวันที่ 25 เมษายน 2566

2.3 โครงสร้างการจัดการของบริษัท

รายชื่อคณะกรรมการบริษัท	ตำแหน่ง
ดร.สรจักร เกษมสุวรรณ	ประธานกรรมการ
นายสมชัย ไชยสุภารากุล	กรรมการ/กรรมการตรวจสอบ/กรรมการบริหารความเสี่ยง
นายธรรศพลฐ์ แบลเวีลด์	กรรมการ
นายไพรัชต์ พรพัฒน์นางกูร	กรรมการ
นายโมฮัมหมัด รัชดี บิน โมฮัมหมัด กาซาลลี	กรรมการ/ประธานกรรมการตรวจสอบ
นายโรฮิต จันทราเสกาวัน นัมเบียร์	กรรมการ
นายโมห์ต ยูซอฟ ฮาฟิซ บิน โมฮัมหมัด	กรรมการ/ประธานกรรมการบริหารความเสี่ยง

รายชื่อคณะผู้บริหาร	ตำแหน่ง
นายเบน อาศนะเสน	ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร
นายดิกชัน วง คิท เซง	ผอ.อาวุโสฝ่ายบริหารการเงิน
นายอนรัฐ เยาวมาลี	ผอ.อาวุโสฝ่ายขาย
นายบรรเจิด ตั้งต่อฤทธิ์	ผอ.อาวุโสฝ่ายปฏิบัติการดิจิทัล
นายชาติ ลีติกุล	ผอ.ฝ่ายกลยุทธ์การตลาด
นายภาณุเทพ ภราดรเดช	ผอ.ฝ่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ
นางชฌาพัล รัตนวิบูลย์	ผอ.ฝ่ายพิจารณารับประกันภัย
นายสุเทพ แซ่อึ้ง	ผอ.ฝ่ายพัฒนาผลิตภัณฑ์ และเทคนิคทางคณิตศาสตร์ประกันภัย
นางสาวมนัสนันท์ ตันวงษ์วาน	ผอ.ฝ่ายทรัพยากรบุคคล
นายสาธิต สนธิกนก	ผอ.ฝ่ายกฎหมาย
นางสาวสิริรักษ์ จิตรคำ	ผอ.ฝ่ายสินไหมทดแทน
นายอัศวินวิญญ์ อ่อนสุวรรณ	ผจก.อาวุโสฝ่ายบริหารความเสี่ยงและกำกับดูแลกิจการ
นายธีรพงศ์ สมเพชร	ผจก.ฝ่ายตรวจสอบภายใน
นางจิรนนท์ ทองใบน้อย	ผจก.ฝ่ายรับประกันภัยต่อ
นายปิติ อัสวาทิตติเมธิน	ผจก.ฝ่ายประกันภัยรถยนต์

2.4 คณะกรรมการชุดย่อย

2.4.1 คณะกรรมการตรวจสอบ

คณะกรรมการตรวจสอบเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่กำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (“สำนักงาน คปภ.”) ทำหน้าที่ประชุมร่วมกับฝ่ายบริหาร ฝ่ายตรวจสอบภายใน ฝ่ายกฎหมายและบรรษัทภิบาล ฝ่ายบัญชีและการเงิน และผู้สอบบัญชีเพื่อสอบทานให้บริษัทมีการรายงานทางการเงินที่มีความสมบูรณ์ ถูกต้อง เชื่อถือได้ สอบทานและประเมินผลให้บริษัทมีระบบการควบคุมภายใน ระบบการตรวจสอบภายในและระบบการบริหารความเสี่ยงที่เหมาะสม มีประสิทธิภาพและรัดกุม และสอบทานให้บริษัทปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย ข้อกำหนดของสำนักงาน คปภ. และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจของบริษัท

รายชื่อคณะกรรมการตรวจสอบ	
นายโมฮัมหมัด รัชติ บิน โมฮัมหมัด กาซาลลิ	ประธานกรรมการตรวจสอบ
นายสมชัย ไชยสุภรากล	กรรมการตรวจสอบ
ดร. สรจักร เกษมสุวรรณ	กรรมการตรวจสอบ

2.4.2 คณะกรรมการบริหารความเสี่ยง

คณะกรรมการบริหารความเสี่ยงมีบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนี้

- กำหนดและพิจารณาทบทวนกรอบการบริหารความเสี่ยง นโยบายการบริหารความเสี่ยง และขอบเขตการบริหารความเสี่ยง ให้ครอบคลุมความเสี่ยงประเภทต่าง ๆ ที่สำคัญ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อรายได้ เงินกองทุน ชื่อเสียง หรือการดำรงอยู่ของบริษัท
- กำกับดูแลและสนับสนุนให้มีการดำเนินงานด้านการบริหารความเสี่ยงที่สอดคล้องกับกลยุทธ์และเป้าหมายในการดำเนินธุรกิจ ประเมินความเพียงพอของมาตรการบริหารความเสี่ยง รวมถึงประสิทธิภาพในการบริหารความเสี่ยงของบริษัท
- จัดให้มีการประชุมเพื่อติดตามสถานะความเสี่ยง รวมถึงความคืบหน้าในการบริหารความเสี่ยงและให้ข้อเสนอแนะในสิ่งที่ต้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้สอดคล้องกับกรอบการบริหารความเสี่ยงและนโยบายบริหารความเสี่ยงและกลยุทธ์ที่กำหนด และรายงานให้คณะกรรมการบริษัทรับทราบอย่างน้อย 3 เดือน/ครั้ง และ

- สนับสนุนการดำเนินงานของหน่วยงานบริหารจัดการความเสี่ยงให้บรรลุเป้าหมายของการบริหารความเสี่ยงองค์กร

รายชื่อคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง

นายโมห์ต ยูซอฟ ฮาฟิซ บิน โมฮัมหมัด	ประธานกรรมการบริหารความเสี่ยง
นายสมชัย ไชยศุภรากุล	กรรมการบริหารความเสี่ยง
นายเบน อาศนะเสน	กรรมการบริหารความเสี่ยง
นางเซ็ง ซู วี	กรรมการบริหารความเสี่ยง
นายดิกชัน วอง คิท เซง	กรรมการบริหารความเสี่ยง

2.4.3 คณะกรรมการลงทุน

คณะกรรมการลงทุน ประกอบด้วยบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งจากคณะกรรมการบริษัท จำนวนไม่น้อยกว่า 3 คน ประกอบด้วย กรรมการหรือผู้บริหารของบริษัท และมีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ เกี่ยวกับการบริหารการลงทุน การบริหารความเสี่ยง การวิเคราะห์หลักทรัพย์

คณะกรรมการลงทุนมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

1. จัดทำกรอบนโยบายการลงทุน และทบทวนแผนการลงทุนอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง เพื่อขออนุมัติจากคณะกรรมการบริษัท
2. พิจารณาอนุมัติแผนการลงทุนของบริษัทที่สอดคล้องกับกรอบนโยบายการลงทุน และนโยบายการบริหารความเสี่ยงรวม
3. กำกับดูแลการลงทุนของบริษัทให้เป็นไปตามกรอบนโยบายการลงทุน และนโยบายการบริหารความเสี่ยงรวม ระเบียบวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการลงทุน และข้อกำหนดของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
4. กำกับดูแลในเรื่องธรรมาภิบาล ความโปร่งใส และการป้องกันความขัดแย้งทางผลประโยชน์ที่เกี่ยวข้องกับธุรกรรมการลงทุนของบริษัท
5. กำกับดูแล ระบบงาน บุคลากร และข้อมูลที่ใช้ประกอบการตัดสินใจการลงทุนของบริษัทให้มีประสิทธิภาพ และเพียงพอต่อการดำเนินงาน
6. บริหารเงินลงทุนตามกรอบนโยบายการลงทุนที่ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบริษัท
7. รายงานผลการลงทุนให้คณะกรรมการบริษัททราบรายไตรมาส

รายชื่อคณะกรรมการลงทุน	
นายฮาว คิม เลียน	ประธานกรรมการลงทุน
นาย สมชัย ไชยสุภารากุล	กรรมการลงทุน
นายเบน อาศนะเสน	กรรมการลงทุน

2.5 การสรรหาและการแต่งตั้งกรรมการ กรรมการอิสระ และผู้บริหาร

ภายใต้ข้อบังคับของบริษัท ในหมวดที่ 4 เรื่องคณะกรรมการ

“บริษัทจะมีการคัดสรรกรรมการ กรรมการอิสระผู้มีความสามารถ โดยทั้งนี้จะเป็นบุคคลที่ถูกคัดสรรหรือนำเสนอมาจากกลุ่มผู้ถือหุ้น หรือเป็นตัวแทนจากผู้ถือหุ้น หรือบุคคลที่สมัครเข้ามาผ่านทางช่องทางที่เปิดเผย บุคคลดังกล่าวจะถูกนำเสนอประวัติ ผลงาน ความรู้ ประสบการณ์และความสามารถที่เหมาะสมกับการดำเนินธุรกิจของบริษัท โดยมีคุณสมบัติที่ไม่ขัดต่อกฎหมาย (ที่ผ่านการตรวจสอบมาจากหน่วยงานที่ดูแลการปฏิบัติตามกฎหมายแล้ว) เพื่อขออนุมัติจากที่ประชุมผู้ถือหุ้น หรือขออนุมัติจากที่ประชุมคณะกรรมการบริษัทตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด และตามข้อบังคับของบริษัทต่อไป”

สามารถศึกษาเพิ่มเติมได้ที่ บทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของคณะกรรมการ

<https://www.tuneinsurance.co.th/Pages/AboutN08.aspx>

2.6 นโยบายการจ่ายค่าตอบแทน (Remuneration policy)

ค่าตอบแทนกรรมการ

เงื่อนไขในการพิจารณาค่าตอบแทนเป็นไปตามข้อบังคับของบริษัท ข้อที่ 30 ที่กำหนดให้ “บำเหน็จกรรมการและค่าตอบแทนให้สุดแล้วแต่ที่ประชุมผู้ถือหุ้นจะกำหนด กรรมการมีสิทธิได้รับค่าเบี้ยประชุม บำเหน็จโบนัส หรือผลประโยชน์ตอบแทนในลักษณะอื่นตามข้อบังคับ หรือตามที่ที่ประชุมผู้ถือหุ้นจะพิจารณาซึ่งอาจกำหนดเป็นจำนวนแน่นอนหรือวางเป็นหลักเกณฑ์และจะกำหนดไว้เป็นคราว ๆ ไปหรือจะให้มิผลตลอดไปจนกว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงก็ได้...” ทั้งนี้ค่าตอบแทนจะต้องอยู่ในระดับที่เหมาะสมเมื่อเทียบเคียงกับอุตสาหกรรมเดียวกัน โดยคำนึงถึงความเหมาะสมและสอดคล้องกับภาระหน้าที่ความรับผิดชอบและเพียง

พอที่จะรักษากรรมการที่มีคุณสมบัติ และมีคุณภาพตามที่ต้องการไว้ แต่ในขณะเดียวกันก็ต้องคำนึงถึงผลการดำเนินงานของบริษัทด้วย

คำตอบแทนในส่วนผู้บริหาร

ประธานเจ้าหน้าที่บริหารจะเป็นผู้มีสิทธิ์กำหนดอัตราค่าตอบแทนและผลประโยชน์ของผู้บริหารระดับสูงของบริษัทโดยจะต้องไม่เกินอัตราที่ประธานเจ้าหน้าที่บริหารมีอำนาจอนุมัติตามที่คณะกรรมการบริษัทกำหนด โดยบริษัทจะมีการสำรวจอัตราค่าตอบแทนเป็นระยะ โดยพิจารณาจากหลายสาเหตุประกอบกันทั้งในด้านความสามารถในการปฏิบัติงาน ผลงานที่ปรากฏ สภาวะเศรษฐกิจ ทั้งนี้ต้องอยู่ในระดับที่เหมาะสมและเป็นธรรม ทัดเทียมกับอุตสาหกรรมเดียวกัน เป็นต้น

3. การบริหารความเสี่ยงขององค์กร (Enterprise Risk Management: ERM) และการบริหารสินทรัพย์ และหนี้สิน (Asset Liability Management: ALM)

3.1 การบริหารความเสี่ยงขององค์กร (Enterprise Risk Management: ERM)

การบริหารความเสี่ยงขององค์กร (Enterprise Risk Management : ERM)

บริษัทจัดให้การบริหารจัดการนั้นเป็นไปอย่างมีระบบ และมีองค์ประกอบหลักของการบริหารความเสี่ยงที่ดีและครบถ้วน โดยใช้ระบบการบริหารความเสี่ยงแบบบูรณาการทั่วทั้งองค์กร อย่างมีประสิทธิภาพตามมาตรฐานการบริหารความเสี่ยงสากล และเป็นไปตามหลักเกณฑ์และมาตรฐานขั้นต่ำในการบริหารจัดการความเสี่ยงของบริษัทประกันภัย ที่สำนักงาน คปภ. กำหนดไว้ เพื่อให้องค์กรสามารถบรรลุเป้าหมายการดำเนินงานตามแผนธุรกิจได้ ซึ่งมีความสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ และภารกิจขององค์กร

นโยบายการบริหารความเสี่ยงของบริษัท

ประเภทของความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจด้านประกันวินาศภัยนั้นจำแนกออกเป็น 11 ประเภท ซึ่งประกอบด้วย

(1) ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ (Strategic Risk) ความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดแผนกลยุทธ์ แผนการดำเนินงาน และการนำแผนดังกล่าวไปปฏิบัติอย่างไม่เหมาะสม นอกจากนี้ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ยังรวมถึงการเปลี่ยนแปลงจากปัจจัยภายนอกซึ่งรวมถึงการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เทคโนโลยี และความคาดหวังของ

สาธารณชน อีกทั้งปัจจัยภายใน อันส่งผลกระทบต่อข้อกำหนดกลยุทธ์ หรือการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์หลัก เป้าหมาย และแนวทางการดำเนินงานขององค์กร

(2) ความเสี่ยงด้านการประกันภัย (Insurance Risk) ความเสี่ยงที่เกิดจากความผันผวนของความเสี่ยง ความรุนแรง และเวลาที่เกิดความเสียหายที่เบี่ยงเบนจากสมมุติฐานที่ใช้ในการกำหนดอัตราเบี้ยประกัน การคำนวณสำรองประกันภัย และการพิจารณารับประกันภัย

(3) ความเสี่ยงด้านตลาด (Marketing Risk) ความเสี่ยงที่เกิดจากการเคลื่อนไหวของอัตราดอกเบี้ย อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ และราคาตราสารในตลาดเงินตลาดทุน ที่มีผลกระทบในทางลบต่อรายได้ และเงินลงทุนของสถาบันการเงิน ความเสี่ยงจากตลาด สามารถแบ่งออกได้ 3 ประเภท คือ ความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ย ความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยน และความเสี่ยงจากราคา

(4) ความเสี่ยงด้านเครดิต (Credit Risk) ความเสี่ยงที่เกิดจากคู่สัญญาไม่สามารถปฏิบัติตามภาระที่ตกลงไว้กับบริษัท รวมถึงโอกาสที่คู่สัญญาจะถูกปรับลดอันดับความเสี่ยงด้านเครดิต ส่งผลกระทบต่อผลประกอบการโดยรวมของบริษัทอย่างรุนแรงที่ทำให้เกิดผลขาดทุน

(5) ความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง (Liquidity Risk) ความเสี่ยงที่เกิดจากการที่บริษัทไม่สามารถชำระหนี้สินและภาระผูกพันเมื่อถึงกำหนด เนื่องจากไม่สามารถเปลี่ยนสินทรัพย์เป็นเงินสดได้ หรือไม่สามารถจัดหาเงินทุนได้เพียงพอ หรือสามารถจัดหาเงินมาชำระได้แต่ด้วยต้นทุนที่สูงเกินกว่าที่จะยอมรับได้ รวมไปถึงปัจจัยภายนอก

(6) ความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ (Operational Risk) ความเสี่ยงที่จะเกิดความเสียหายอันเนื่องมาจากการขาดการกำกับดูแลที่ดี ขาดธรรมาภิบาลในองค์กร หรือขาดการควบคุมที่ดีที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการปฏิบัติงาน บุคลากร ระบบงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารข้อมูล รวมไปถึงความปลอดภัยของข้อมูล

(7) ความเสี่ยงด้านชื่อเสียง (Reputation Risk) หมายถึง ความเสี่ยงที่เกิดจากการที่สาธารณชน ได้แก่ ลูกค้า คู่ค้า นักลงทุน หรือผู้กำกับดูแล รับรู้ถึงภาพลักษณ์ในเชิงลบหรือขาดความเชื่อมั่นในบริษัทซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อรายได้ และ/หรือ เงินกองทุนของบริษัท ทั้ง ในปัจจุบันและอนาคต ความเสี่ยงด้านชื่อเสียงอาจเกิดจากการปฏิบัติที่ไม่สอดคล้องกับจรรยาบรรณ หรือความคาดหวังของสังคม หรือมาตรฐานการบริการของบริษัท หรือไม่ปฏิบัติตามข้อตกลง หรือการบริการที่ไม่เป็นมิตรกับลูกค้า

(8) ความเสี่ยงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology Risk) หมายถึง ความเสี่ยงที่อาจเกิดจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการดำเนินธุรกิจ ซึ่งจะมีผลกระทบต่อระบบหรือการปฏิบัติงานของบริษัท รวมถึงความเสี่ยงที่เกิดจากภัยคุกคามทางไซเบอร์

(9) ความเสี่ยงด้านมหันตภัย (Catastrophe Risk) หมายถึง ความเสี่ยง หรือเหตุการณ์ต่อเนืองที่มีขนาดใหญ่ ซึ่งก่อให้เกิดการจ่ายค่าสินไหมทดแทนจริงเบี่ยงเบนไปจากค่าสินไหมทดแทนที่ได้มีการคาดการณ์เอาไว้

อย่างมาก ซึ่งทำกระทบต่อเงินสำรองของบริษัท และส่งผลให้ค่าอัตราส่วนสินไหมทดแทนสูงขึ้น และอัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุน (CAR Ratio) ลดลงเช่นกัน

(10) ความเสี่ยงที่เกิดขึ้นใหม่ (Emerging Risk) หมายความรวมถึง ความเสี่ยงที่อาจเกิดใหม่เป็นความสูญเสียที่อาจไม่เคยปรากฏขึ้นหรือไม่เคยมีประสบการณ์มาก่อน และเป็นความเสี่ยงที่ยากต่อการประมาณการ ทั้งในเชิงโอกาสการเกิดและความรุนแรงในการเกิด เนื่องจากความไม่แน่นอนและการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยแวดล้อม อาทิ การเมือง กฎหมาย สังคม เทคโนโลยี สภาพแวดล้อมทางกายภาพ รวมถึงการเปลี่ยนแปลงทางธรรมชาติ

(11) ความเสี่ยงภายในกลุ่มธุรกิจ (Group Risk) ความเสี่ยงที่บริษัทอาจได้รับผลกระทบเชิงลบจากสถานการณ์ (ทั้งที่เป็นทางการเงินและที่ไม่ใช่การเงิน) จากธุรกิจในกลุ่มเดียวกัน นอกจากนี้ยังรวมถึงความเสี่ยงที่เกิดจากความมั่นคงทางการเงินของกลุ่มธุรกิจทั้งหมด หรือบริษัทภายในในกลุ่มธุรกิจ ซึ่งได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ของธุรกิจใดธุรกิจหนึ่ง ซึ่งเป็นทั้งเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นภายในกลุ่มธุรกิจเอง หรือเหตุการณ์ภายนอกที่กระทบต่อกลุ่มธุรกิจ

ขอบเขตการบริหารความเสี่ยงของบริษัท

(1) การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์และการกำหนดราคาผลิตภัณฑ์ประกันภัย

1.1 การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ คือ กระบวนการในการพัฒนาลักษณะของแบบประกันภัยให้เป็นที่ต้องการของตลาดและมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ทางธุรกิจของบริษัท รวมถึงการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงแบบประกันภัยที่มีอยู่เดิมด้วย

1.2 การกำหนดราคาผลิตภัณฑ์ประกันภัย คือ กระบวนการประเมินค่าสินไหมทดแทนผลประโยชน์ตามกรมธรรม์ ต้นทุนทางการเงินและการปฏิบัติการ และประมาณการรายได้จากเบี้ยประกันภัย โดยกระบวนการกำหนดอัตราเบี้ยประกันภัยและเงื่อนไขความคุ้มครองเกี่ยวข้องกับการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงที่คุ้มครอง การกำหนด สมมติฐานในการคำนวณอัตราเบี้ยประกันภัย และการติดตามดูแลความเหมาะสมของการกำหนดอัตราเบี้ยประกันภัย

(2) การเสนอขายและการเก็บเบี้ยประกันภัย

2.1 การเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัย คือ ในกรณีบริษัท หมายความว่า การเชิญชวนให้ลูกค้าทำสัญญาประกันภัยกับบริษัท ในกรณีที่กระทำโดยตัวแทนประกันวินาศภัย หมายความว่า การชักชวนลูกค้าให้ทำสัญญาประกันภัยกับบริษัท และในกรณีที่กระทำโดยนายหน้าประกัน วินาศภัยหรือธนาคาร หมายความว่า การชี้ช่องหรือจัดการให้ลูกค้าทำสัญญาประกันภัยกับบริษัท

2.2 การเก็บเบี้ยประกันภัย เป็นการเรียกเก็บค่าเบี้ยประกันภัยตามกรมธรรม์ประกันภัย ซึ่งต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเก็บเบี้ยประกันภัยที่ออกโดยสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย โดยในกรณีที่มีการมอบหมายให้บุคคล

ใดกระทำการแทนบริษัทต้องมีการแต่งตั้งอย่างเป็นทางการเป็นลายลักษณ์อักษรและเป็นไปตามนโยบายการใช้บริการจากบุคคลภายนอก

(3) การพิจารณารับประกันภัย คือ กระบวนการซึ่งบริษัทดำเนินการประเมินความเสี่ยงที่บริษัท จะต้องรับไว้ภายใต้ขอบเขตของระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ โดยกระบวนการพิจารณารับประกันภัยเกี่ยวข้องกับการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการขอเอาประกันภัยที่สำคัญ การประเมินระดับความเสี่ยง การคำนวณเบี้ยประกันภัยตามอัตราที่บริษัทกำหนด และการตัดสินใจรับหรือปฏิเสธการรับประกันภัย

(4) การประเมินสำรองประกันภัย เป็นการประเมินถึงความเหมาะสมความเพียงพอของสำรองประกันภัย

(5) การบริหารจัดการค่าสินไหมทดแทน คือ กระบวนการซึ่งบริษัทตรวจสอบเอกสารและหลักฐานเพื่อพิจารณาจ่ายชำระค่าสินไหมทดแทนและผลประโยชน์ถูกต้องครบถ้วนตามที่ระบุในสัญญาประกันภัย

(6) การประกันภัยต่อ คือ กระบวนการพิจารณาในการโอนหรือรับความเสี่ยงทั้งหมดหรือเพียงบางส่วนไปให้กับผู้รับประกันภัยต่อรายอื่น โดยพิจารณาจากผลการทำประกันภัยต่อในอดีตและสถิติค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้น

(7) การลงทุนประกอบธุรกิจอื่น คือ การพิจารณาการลงทุนประกอบธุรกิจอื่น โดยพิจารณาภาวะเปรียบเทียบตามประกาศของสำนักงาน คปภ. และภาวะเปรียบเทียบบริษัท ว่าด้วยการลงทุนประกอบธุรกิจอื่นของบริษัทประกันวินาศภัย

(8) การบริหารสินทรัพย์และหนี้สิน เป็นการบริหารจัดการความเสี่ยงจากความสัมพันธ์กันระหว่างระยะเวลาและจำนวนสินทรัพย์ลงทุนกับระยะเวลาและจำนวนหนี้สินตามภาระผูกพันของบริษัท มีวัตถุประสงค์เพื่อการจัดการความเสี่ยงทางการเงินสำหรับสินทรัพย์หนุนหลังเพื่อการจ่ายชำระหนี้สินสำหรับธุรกิจ

(9) การจัดจ้างบุคคลภายนอก การใช้บริการจากบุคคลภายนอกนั้นมีไว้เพื่อรองรับการแข่งขันที่รุนแรงมากยิ่งขึ้น การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างรวดเร็ว การปรับปรุงคุณภาพงานบริการให้กับลูกค้าและความพยายามในการลดต้นทุนขององค์กรต่าง ๆ ทำให้บริษัทอาจมีความจำเป็นต้องใช้บริการ และ/หรือว่าจ้างผู้ให้บริการรายอื่น หรือ บุคคลภายนอกให้มาดำเนินการแทน เพื่อหันมาทุ่มเทบุคลากร และทรัพยากรที่มีอยู่กับงานหลักที่สำคัญของบริษัท

กระบวนการและวิธีการในการประเมินและวัดความเสี่ยงของบริษัท

บริษัทต้องจัดให้มีการประเมินความเสี่ยงอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง คณะทำงานบริหารความเสี่ยงของบริษัทฯ นำเสนอต่อคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบภายใน 30 วัน นับจากวันที่มีการเปลี่ยนแปลง

การประเมินความเสี่ยงตนเอง ประกอบด้วย การประเมินระดับความเสี่ยง คุณภาพการจัดการความเสี่ยง แนวโน้มความเสี่ยง พร้อมระบุแนวทางการลดหรือควบคุมความเสี่ยง

สำหรับกระบวนการประเมินความเสี่ยงและการวัดความเสี่ยง โดยใช้วิธีการประเมินและวัดความเสี่ยง จะใช้ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพตามความเหมาะสมและความซับซ้อนของความเสี่ยงแต่ละด้าน

นโยบายการบริหารความเสี่ยงที่สำคัญ

กระบวนการบริหารความเสี่ยงด้านต่าง ๆ สามารถประเมินความเสี่ยง ติดตามความเสี่ยง และรายงานความเสี่ยง ดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์และประเมินความเสี่ยงด้านประกันภัย โดยคำนึงถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อการทำงานของบริษัทเพื่อกำหนดระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Appetite) และความเป็ยงเบนจากระดับที่ยอมรับได้ (Risk Tolerance) ในแต่ละระดับ เพื่อกำหนดแนวทางการ บริหารความเสี่ยง
2. กำหนดวัตถุประสงค์ โดยระบุสิ่งที่คาดหวังหรือผลสำเร็จตามนโยบาย และวิสัยทัศน์ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หลักของฝ่ายงาน
3. การระบุเหตุการณ์ความเสี่ยง โดยพิจารณาและระบุถึงเหตุการณ์ความ เสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อเป้าหมายที่กำหนดไว้
4. การประเมินความเสี่ยง โดยพิจารณาจากการประเมินโอกาสที่จะเกิด ความเสี่ยง (Risk Likelihood) และผลกระทบต่อ (Risk Impact) เพื่อให้ทราบถึงระดับความรุนแรงของความเสี่ยงตั้งต้น (Inherent Risk) เพื่อใช้จัดลำดับความสำคัญของปัจจัยเสี่ยง
5. การประเมินมาตรการการควบคุมความเสี่ยง โดยระบุมาตรการที่มีอยู่ เพื่อประเมินประสิทธิผลและความเพียงพอ หากประเมินแล้วพบว่า ระดับการควบคุมความเสี่ยงที่มีอยู่ไม่เพียงพอต้องจัดทำแผนการ จัดการเพิ่มเติมด้วย
6. การรายงานความเสี่ยง โดยการจัดทำรายงานสรุปผลการบริหารความ เสี่ยงและแนวทางการจัดการความเสี่ยงด้านประกันภัยของบริษัทต่อคณะกรรมการบริษัทหรือคณะกรรมการที่ได้รับมอบหมายอย่าง สม่าเสมอและต่อเนื่อง เพื่อให้ได้รับทราบปัญหาข้อจำกัดที่เกิดขึ้น รวมถึงกำหนดแนวทางแก้ไขป้องกันและควบคุมความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้
7. การติดตามและประเมินผลโดยการจัดทำระบบติดตามผลการดำเนินงานที่กำหนดไว้เพื่อป้องกันและควบคุมความเสี่ยงได้ทันท่วงที รวมถึงกำหนดดัชนีชี้วัดความเสี่ยง (Key Risk Indicators : KRI) ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ และความเป็ยงเบนจากระดับความเสี่ยง ที่ยอมรับได้ของปัจจัยแต่ละตัวเพื่อใช้ในการติดตามดูแลความเสี่ยง ที่เกิดขึ้นและรายงานให้ผู้บริหารระดับสูงอย่างน้อยไตรมาสละ 1 ครั้ง

การควบคุมและการจัดการความเสี่ยงของบริษัท

หลังจากประเมินความเสี่ยงแล้วต้องกำหนดแนวทางหรือวิธีการควบคุมความเสี่ยงโดยระบบการควบคุมที่ดี จะต้องง่ายต่อการนำไปปฏิบัติ และประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับต้นทุน รวมไปถึงเมื่อนำมาปฏิบัติจริงจะต้องไม่ส่งผลกระทบต่อกระบวนการทำงาน และคุณภาพของงานตลอดจนสามารถลดความเสี่ยงได้อย่างชัดเจน อาทิ เช่น นโยบาย มาตรฐานวิธีการปฏิบัติงาน การกำหนดเป้าหมายและระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ การกำหนดเพดานความเสี่ยง การกำหนดอำนาจอนุมัติ ระบบการควบคุมภายใน ระบบการติดตามและรายงานความเสี่ยง รวมทั้งกำหนดวิธีการจัดการความเสี่ยงที่สามารถนำไปปฏิบัติจริงได้ โดยคำนึงถึงต้นทุนที่แท้จริงที่เกิดขึ้นโดยเปรียบเทียบกับผลประโยชน์ที่จะได้รับ และผลของการจัดการความเสี่ยงดังกล่าวต้องคำนึงถึงระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ด้วย

วิธีการจัดการความเสี่ยงอาจจะเป็นวิธีใดวิธีหนึ่งหรือหลายวิธีรวมกัน ดังต่อไปนี้

ระดับความเสี่ยงที่ประเมิน	วิธีการจัดการกับระดับความเสี่ยงที่ประเมินไว้
Terminate risk (การหลีกเลี่ยง/ กำจัดความเสี่ยง)	กรณีที่ไม่สามารถยอมรับความเสี่ยงได้ อาจใช้วิธีการเปลี่ยนวัตถุประสงค์ การหยุดดำเนินกิจการ/ระงับ/ยกเลิก หรือการไม่ดำเนินการกิจกรรมนั้น ๆ เลย เช่นการลงทุนในโครงการขนาดใหญ่ มีงบประมาณโครงการสูง อาจมีการประเมินความเสี่ยงก่อนเริ่มโครงการ ซึ่งหากมีความเสี่ยงสูงต่อการเกิดปัญหาตามมาทั้งด้านการเงินและด้านอื่น ๆ ก็จะไม่ดำเนินการ เป็นต้น
Transfer Risk (การถ่ายโอนความเสี่ยง)	เป็นวิธีการร่วมหรือแบ่งความรับผิดชอบให้กับผู้อื่นในการจัดการความเสี่ยง เช่นการทำประกันภัย และการจ้างบุคคลภายนอกที่มีความสามารถหรือความชำนาญการในเรื่องต่าง ๆ เหล่านั้นดำเนินการแทน (Outsource) เป็นต้น
Treat Risk (การควบคุมความเสี่ยง)	เป็นการดำเนินการเพิ่มเติมเพื่อควบคุมโอกาสที่อาจเกิดขึ้นหรือขนาดของผลกระทบจากความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่กำหนด ซึ่งเป็นระดับที่สามารถยอมรับได้ เช่น การจัดซื้ออุปกรณ์เพื่อป้องกันอันตรายจากการทำงาน หรือการจัดหาอุปกรณ์เพิ่มเติมจากเดิม การปรับปรุงแก้ไขกระบวนการงาน การจัดทำแผนฉุกเฉินและการจัดทำมาตรฐานความปลอดภัย เป็นต้น
Take Risk (การยอมรับความเสี่ยง)	เป็นการยอมรับให้ความเสี่ยงสามารถเกิดขึ้นได้ภายใต้ระดับความเสี่ยงที่สามารถยอมรับได้ โดยไม่มีมาตรการหรือกลยุทธ์ใด ๆ ในการควบคุม ซึ่งอาจเนื่องมาจากความเสี่ยงนั้นอยู่ในระดับความเสี่ยงต่ำมาก หรือไม่มีวิธีการใด ๆ ในปัจจุบันที่จะควบคุม หรือวิธีการที่จะนำมาใช้มีต้นทุนสูงเมื่อเทียบกับความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากความเสี่ยงนั้น ไม่คุ้มค่าต่อการดำเนินการ

การปฏิบัติตามนโยบายการบริหารความเสี่ยง

- (1) ให้พนักงานของบริษัทถือปฏิบัติตามนโยบายการบริหารความเสี่ยงของบริษัท
- (2) การปฏิบัติงานใด ๆ ที่ไม่เป็นไปตามนโยบายการบริหารความเสี่ยงของบริษัทต้องได้รับการพิจารณาและอนุมัติจากคณะกรรมการบริษัท หรือคณะกรรมการที่ได้รับมอบหมายให้ดูแลเรื่องดังกล่าว
- (3) กรณีที่มีปัญหาในการตีความเกี่ยวกับนโยบายการบริหารความเสี่ยงของบริษัท กำหนดให้คณะกรรมการบริหารความเสี่ยงเป็นผู้ชี้แจงทั้งหมด

เงินกองทุนที่ต้องดำรงไว้

บริษัทได้มีการพิจารณาปริมาณเงินกองทุนที่จำเป็นในการดำเนินธุรกิจภายใต้ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้และสอดคล้องกับแผนธุรกิจของบริษัทและแสดงให้เห็นว่าเงินกองทุนของบริษัทเพียงพอตามที่กฎหมายกำหนดไว้ รวมถึงต้องพิจารณาถึงคุณภาพและความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของบริษัท ทั้งนี้ การดำเนินการภายใต้กระบวนการบริหารความเสี่ยงในด้านต่าง ๆ ต้องพิจารณาถึงเงินกองทุนทางเศรษฐศาสตร์ (ถ้ามี) เงินกองทุนที่ต้องดำรงไว้ตามกฎหมาย และเงินกองทุนของบริษัท

การกำหนดเงินกองทุนทางเศรษฐศาสตร์จะช่วยให้บริษัทสามารถประเมินระดับเงินกองทุนที่เหมาะสมและช่วยในการตัดสินใจว่าความเสี่ยงใดที่บริษัทสามารถยอมรับได้หรือความเสี่ยงใดที่ต้องมีการถ่ายโอนความเสี่ยงออกจากบริษัทความแตกต่างที่สำคัญระหว่างเงินกองทุนที่ต้องดำรงไว้ตามกฎหมายกับเงินกองทุนทางเศรษฐศาสตร์ คือ เงินกองทุนที่ต้องดำรงไว้ตามกฎหมายจะสะท้อนถึงค่าความเสี่ยงที่ประเมินบนพื้นฐานของข้อมูลอุตสาหกรรมซึ่งกำหนดโดย คปภ. ในขณะที่เงินกองทุนทางเศรษฐศาสตร์จะสะท้อนถึงลักษณะความเสี่ยงและค่าความเสี่ยงของแต่ละบริษัทเป็นการเฉพาะ

การประเมินความมั่นคงทางการเงิน

บริษัทจะทำการประเมินค่าความเสี่ยงและความมั่นคงทางการเงินของบริษัทเพื่อประเมินถึงความเพียงพอของการบริหารจัดการความเสี่ยงในปัจจุบันและในอนาคตต่อสถานะความมั่นคงทางการเงินของบริษัทเป็นประจำอย่างน้อยหนึ่งครั้งต่อปี พร้อมเสนอต่อคณะกรรมการบริษัทหรือคณะกรรมการชุดย่อยที่ได้รับมอบหมาย

บริษัทจะทำการประเมินค่าความเสี่ยงและความมั่นคงทางการเงินของบริษัทและจัดทำกรชี้แจงเหตุผลและแผนการดำเนินงานของบริษัทในการประเมินค่า ความสามารถของบริษัทที่จะสะท้อนความเสี่ยงในลักษณะของการประเมินค่าความเสี่ยงและความมั่นคงทางการเงินของบริษัทควรได้รับการสนับสนุนโดยกรอบการบริหารจัดการความเสี่ยงแบบองค์รวมและนโยบายการบริหารจัดการความเสี่ยงในการดำเนินงานของบริษัทการประเมินค่าดังกล่าวควรมีความเหมาะสมกับลักษณะ ขนาด และความซับซ้อนของความเสี่ยงของบริษัท

การประเมินความมั่นคงทางการเงินเป็นผลมาจากการพิจารณาแนวทางการกำกับดูแลตามมาตรการต่าง ๆ และการประเมินฐานะทางการเงินของบริษัทประกันภัยในปัจจุบันและฐานะทางการเงินในอนาคต ซึ่งจะแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการชำระหนี้ของบริษัทประกันภัยที่มีต่อผู้เอาประกันภัยเมื่อครบกำหนดชำระซึ่งการประเมินความมั่นคงทางการเงินทั้งหมดอาจจะต้องใช้ข้อมูลอื่นเพิ่มเติมในรายงานทางการเงินที่ต้องรายงานตามกฎหมาย

อีกทั้ง ต้องมีการพิจารณาถึงความเสี่ยงที่สำคัญทั้งหมด ทั้งนี้ ให้รวมถึงความเสี่ยงด้านการพิจารณารับประกันภัย ความเสี่ยงด้านเครดิต ความเสี่ยงด้านตลาด ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติการ ความเสี่ยงสภาพคล่องและความเสี่ยงที่เกิดจากกลุ่มบริษัทเป็นอย่างน้อย การประเมินค่าความเสี่ยงและความมั่นคงทางการเงินของบริษัทจะต้องระบุถึงความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการความเสี่ยงและระดับและคุณสมบัติของทรัพยากรเงินทุนที่บริษัทมีอยู่และที่ต้องจัดหาเพิ่มเติม

ความเชื่อมโยงระหว่างความเสี่ยง กลยุทธ์ และเงินกองทุน

บริษัทมีความมั่นใจว่าได้ดำเนินธุรกิจโดยมีการเชื่อมโยงระหว่างกลยุทธ์ทางธุรกิจ การบริหารความเสี่ยงและการบริหารเงินกองทุน โดยบริษัทได้ทำการคาดการณ์ความเสี่ยงเชิงคุณภาพและความเสี่ยงเชิงปริมาณที่อาจเกิดขึ้นจากแผนกลยุทธ์ ซึ่งนำมาสู่ความต้องการของเงินกองทุน เพื่อให้สามารถวางแผนการบริหารเงินกองทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยบริษัทได้มีการจัดทำแผนธุรกิจที่สะท้อนถึงความเชื่อมโยงระหว่างความเสี่ยง กลยุทธ์ และเงินกองทุน โดยได้รับการพิจารณาจากคณะกรรมการแล้ว

ความเพียงพอของเงินกองทุนและการบริหารเงินกองทุน

บริษัทต้องดำรงเงินกองทุนเพื่อรองรับผลขาดทุนหรือความสูญเสียที่ไม่ได้คาดการณ์ไว้ซึ่งเมื่อเกิดขึ้นแล้วอาจส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานและเงินกองทุนของบริษัท ตัวอย่างเช่น การจ่ายสินไหมรายใหญ่ การเกิดมหันตภัย การขาดทุนจากการลงทุน เป็นต้น นอกจากนี้เงินกองทุนยังเป็นหลักประกันในความมั่นคงและสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้ถือกรรมธรรม์ของบริษัทอีกด้วย เงินกองทุนนั้นจะสะท้อนการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ดีของบริษัท และยังเป็นสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้าให้แก่บริษัทเมื่อระดับความเพียงพอของเงินกองทุนลดลงอย่างเป็นสาระสำคัญ

บริษัทได้ทำการประเมินความสามารถของบริษัทในการดำเนินธุรกิจ การบริหารความเสี่ยงและแหล่งของเงินทุนที่จำเป็นตลอดระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ ซึ่งยาวนานกว่าระยะเวลาที่ใช้ในการคำนวณเงินกองทุนที่ต้องดำรงไว้ตามกฎหมาย เพื่อให้มั่นใจว่าการแบ่งประเภทเงินกองทุนที่สามารถนำมาใช้ได้และการประเมินเงินกองทุนที่สามารถนำมาใช้ได้มีความเหมาะสมและเพียงพอต่อการเข้าถึงแหล่งเงินทุนไว้ล่วงหน้า ไว้เป็นส่วนหนึ่งของการบริหารเงินกองทุน

อีกทั้งบริษัทได้ทำการกำหนดอัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุนภายในของบริษัทซึ่งสูงกว่าอัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุนตามที่กฎหมายกำหนดไว้ และอธิบายวิธีการกำหนดอัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุนภายในดังกล่าว อีกทั้งบริษัทได้จัดทำกระบวนการบริหารเงินกองทุน ซึ่งสอดคล้องกับแผนธุรกิจของบริษัท ทั้งในส่วนระยะเวลาและการดำเนินการเพื่อให้มีความสอดคล้องกัน

การทดสอบภาวะวิกฤต การวิเคราะห์สถานการณ์และการวิเคราะห์ความต่อเนื่อง

การทดสอบภาวะวิกฤต หมายความว่า การวัดผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงที่ไม่พึงประสงค์ของปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งหรือหลายปัจจัยรวมกัน ซึ่งส่งผลกระทบต่อฐานะทางการเงินของบริษัท การทดสอบภาวะวิกฤตเป็นส่วนหนึ่งของกรอบการบริหารความเสี่ยงการกำกับกับการบริหารความเสี่ยงแบบองค์รวม และการประเมินความเสี่ยงและความมั่นคงทางการเงินของบริษัทประกันวินาศภัยซึ่งทำให้เกิดความเชื่อมโยงกันระหว่างระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ แผนธุรกิจ และการบริหารเงินกองทุนของบริษัท

นอกจากนี้ บริษัทจะทำการวิเคราะห์ความสามารถในการดำเนินธุรกิจโดยพิจารณาจากทรัพยากรทางการเงินและ ความสามารถในการดำเนินธุรกิจให้กลับสู่ภาวะปกติ และมีการรายงานผลการทดสอบภาวะวิกฤตต่อ คณะกรรมการบริษัท และผู้บริหารของบริษัท เพื่อทำการอนุมัติและกำหนดมาตรการแก้ไขสถานการณ์ภายใต้ภาวะวิกฤตอย่างเหมาะสมเป็นประจำ

การวิเคราะห์สถานการณ์ หมายความว่า การวิเคราะห์สถานการณ์ที่คำนึงถึงผลกระทบของสถานการณ์ที่สะท้อนถึงเหตุการณ์ในอดีต โดยนำมาวิเคราะห์ตามสถานะในปัจจุบัน การวิเคราะห์สถานการณ์อาจจัดทำโดยใช้รูปแบบสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เป็นไปได้ ซึ่งอาจระบุไว้เป็นการเฉพาะเจาะจง หรือเป็นการกำหนดสถานการณ์แบบสุ่ม โดยการใช้แบบจำลองเพื่อสร้างสถานการณ์ที่เป็นไปได้ เพื่อการวิเคราะห์ผลลัพธ์ในรูปแบบการแจกแจงทางสถิติ ทางบริษัทจะทำการคัดเลือกตัวแบบและปัจจัยที่มีผลกระทบอย่างเหมาะสม โดยคำนึงถึงความเสี่ยงและภายใต้สถานการณ์ต่าง ๆ ที่เหมาะสมและมีการรายงานผลการทดสอบภาวะวิกฤตต่อคณะกรรมการบริษัท และผู้บริหารของบริษัท เพื่อทำการอนุมัติและกำหนดมาตรการแก้ไขสถานการณ์ภายใต้การวิเคราะห์สถานการณ์อย่างเหมาะสมเป็นประจำ

การวิเคราะห์ความต่อเนื่องนั้น บริษัท จะทำการวิเคราะห์ความต่อเนื่องในการดำเนินธุรกิจภายใต้สถานการณ์ที่หลากหลายที่บริษัท คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งครอบคลุมถึงการทดสอบภาวะวิกฤตตามระยะเวลาที่สอดคล้องกับแผนธุรกิจและระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้และดำเนินการอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง การวิเคราะห์ความต่อเนื่องในการดำเนินธุรกิจครอบคลุมถึงความเสี่ยงที่สำคัญทั้งความเสี่ยงเชิงคุณภาพและความเสี่ยงเชิงปริมาณภายใต้กรอบการบริหารความเสี่ยงแบบองค์รวมและการประเมินความเสี่ยงและความมั่นคงทางการเงินของบริษัทและคำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างความเสี่ยง รวมถึงการเปลี่ยนแปลงลักษณะ

ความเสี่ยงของบริษัท ในอนาคต โดยบริษัทจะประมาณการสถานะทางการเงิน เงินกองทุนที่ดำรงไว้ และ อัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุนของบริษัท มีการรายงานผลการทดสอบภาวะวิกฤตต่อคณะกรรมการ บริษัท และผู้บริหารของบริษัท เพื่อทำการอนุมัติและกำหนดมาตรการแก้ไขสถานการณ์ภายใต้การวิเคราะห์ ความต่อเนื่องอย่างเหมาะสมเป็นประจำ

3.2 การบริหารสินทรัพย์และหนี้สิน (Asset Liability Management: ALM)

การบริหารสินทรัพย์และหนี้สิน เป็นการบริหารจัดการความเสี่ยงจากความไม่สัมพันธ์กันระหว่างระยะเวลาและ จำนวนสินทรัพย์ลงทุนกับระยะเวลาและจำนวนหนี้สินตามภาระผูกพันของบริษัท มีวัตถุประสงค์เพื่อการจัดการ ความเสี่ยงทางการเงินสำหรับสินทรัพย์หมุนหลังเพื่อการจ่ายชำระหนี้สินสำหรับธุรกิจ เนื่องจากหนี้สินจาก การรับประกันวินาศภัยส่วนใหญ่เป็นหนี้สินระยะสั้นจึงมีความเสี่ยงทางด้านดอกเบี้ยต่ำ แต่มีความเสี่ยงที่เกิดจาก มหันตภัย ความเสี่ยงที่เกิดจากการกำหนดราคาผิดพลาด และความเสี่ยงด้านการประมาณการหนี้สินค่าสินไหม ทดแทนตลาดเคลื่อนสูง กลยุทธ์การบริหารสินทรัพย์และหนี้สินของบริษัท จึงเน้นไปทางการรักษาสภาพคล่อง ทางการเงินให้อยู่ในระดับที่เพียงพอและเหมาะสม อันเนื่องมาจากความไม่แน่นอนของจำนวนกระแสเงินสด จ่าย รวมถึงระยะเวลาที่ต้องจ่าย โดยการใช้เครื่องมือต่าง ๆ ในการบริหารจัดการความเสี่ยงดังกล่าว บริษัท จึงมีการประมาณการกระแสเงินสดจ่ายหนี้สินอย่างสม่ำเสมอ และจัดสรรเงินลงทุน เช่น ตราสารหนี้และ เงินฝากธนาคารที่มีอายุวันครบกำหนดและอัตราผลตอบแทนที่เหมาะสมเพื่อให้มีกระแสเงินสดรับ ที่ สอดคล้องกับกระแสเงินสดจ่ายที่ประมาณการไว้ ซึ่งกระบวนการดังกล่าวได้จัดทำโดยฝ่ายลงทุน โดยใช้ข้อมูล ประกอบจากฝ่ายการเงินและฝ่ายสินไหมทดแทน โดยที่กลยุทธ์การบริหารสินทรัพย์และหนี้สินเน้นไปทางการ รักษาสภาพคล่องทางการเงินเพื่อให้เพียงพอที่จะจ่ายชำระหนี้สินที่มีต่อผู้ถือกรมธรรม์ จำนวนกรมธรรม์ และ หนี้สินตามกรมธรรม์ประกันภัยจึงเป็นสิ่งที่บริษัทนำมาใช้ในการพิจารณาตัดสินใจในการลงทุน ทั้งในเรื่องของ ระยะเวลาที่จะลงทุน และความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ย

หน่วย : ล้านบาท

	ปี 2565		ปี 2564	
	ราคาตามบัญชี	ราคาตามบัญชี	ราคาตามบัญชี	ราคาประเมิน
สินทรัพย์ลงทุน	330.01	328.13	738.23	921.82
สินทรัพย์สภาพคล่อง	316.22	313.60	737.81	899.19
หนี้สินรวม	581.19	575.13	959.46	896.22
หนี้สินตามสัญญาประกันภัย	188.25	186.76	515.42	574.95

หมายเหตุ

- ราคาบัญชี หมายถึง สินทรัพย์และหนี้สิน ที่ประเมินตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน
- ราคาประเมิน หมายถึง สินทรัพย์และหนี้สินที่ประเมินตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจ
ประกันภัยว่าด้วยการประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทประกันวินาศภัย เพื่อวัตถุประสงค์หลักในการกำกับความมั่นคง
ทางการเงินของบริษัทประกันภัย และเพื่อให้มั่นใจว่าบริษัทมีความสามารถในการจ่ายผลประโยชน์ตามสัญญาประกันภัยได้อย่าง
ครบถ้วนแก่ผู้เอาประกันภัย

**4. ความเสี่ยงจากการรับประกันภัยที่สามารถคาดการณ์ได้และมีนัยสำคัญอันอาจมีผลกระทบต่อฐานะ
การเงินของบริษัท การบริหารจัดการประกันภัยต่อ ความเชื่อมโยงของเงินกองทุนและความเสี่ยงจากการรับ
ประกันภัยและการกระจุกตัวจากการรับประกันภัย**

ความเสี่ยงด้านการรับประกันภัย หมายถึง ความเสี่ยงที่เกิดจากความผันผวนของความถี่ ความรุนแรง และเวลา
ที่เกิดความเสียหายที่เบี่ยงเบนไปจากข้อสมมติที่ใช้ในการคำนวณอัตราเบี้ยประกันภัย การคำนวณเงินสำรอง
การพิจารณารับประกันภัย และการรับประกันภัยต่อ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเสี่ยงที่ความเสียหายที่เกิดจากปัจจัย
ภายนอกที่ไม่ได้คาดการณ์ไว้ เช่น การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิศาสตร์ สภาพของสังคมและวัฒนธรรม มีความ
รุนแรงทำให้บริษัทต้องจ่ายค่าสินไหมทดแทนเป็นจำนวนมากจนส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงาน
และฐานะการเงินของบริษัท

ความเสี่ยงจากการรับประกันภัยที่สามารถคาดการณ์ได้

- 1) กระบวนการในการคาดการณ์ความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากการรับประกันภัยอย่างมีนัยสำคัญ
การคำนึงถึงพื้นที่เสี่ยงภัยของภัยธรรมชาติที่คาดว่าจะมีแนวโน้มในการเกิดความเสียหาย businesses
ที่มีมาตรฐาน และการดูแลรักษาทรัพย์สินของผู้เอาประกันภัยอย่างเหมาะสม
- 2) เกณฑ์ในการตัดสินใจที่จะรับความเสี่ยงภัยไว้เอง หรือโอนความเสี่ยงภัย/ ความเสียหายที่คาดไว้ในข้อ 1
ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของเกณฑ์ในการบริหารความเสี่ยง การประมาณความเสียหายสูงสุด หรือความ
รุนแรงของความเสียหายที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจริง (Estimated Maximum Loss) ความสามารถของ
บริษัทในการรับความเสี่ยงภัยไว้เอง ในสัดส่วนที่สัญญาประกันภัยต่อรองรับอย่างเพียงพอสำหรับงานที่
รับเสี่ยงภัยไว้เอง ดังกล่าว

- 3) ประเมินผลกระทบต่อเงินกองทุนของบริษัท จากการตัดสินใจเลือกวิธีการของบริษัทดังกล่าว จากข้อ 2 บริษัทมีการพิจารณาการดำรงเงินกองทุนอย่างสม่ำเสมอ และรักษาระดับการเพิ่มเงินกองทุนให้เพียงพอต่อการเติบโตของเบี้ยประกันภัย และความเสี่ยงภัยที่เพิ่มมากขึ้นด้วยเช่นกัน บริษัทพิจารณากระจายความเสี่ยงภัยไปยังผู้รับประกันภัยต่อ ที่มีอันดับความน่าเชื่อถือตามที่ คปภ. กำหนดเพื่อให้ครอบคลุมความเสี่ยงที่มีอยู่ทั้งหมด เพื่อลดผลกระทบต่อเงินกองทุนให้น้อยที่สุด และรักษาเสถียรภาพความมั่นคงของบริษัท
- 4) การกระจุกตัวของภัย (Concentration Risk) ของบริษัทที่เกิดจากการรับประกันภัย ได้แก่ การกระจุกตัวของผลิตภัณฑ์ ช่องทางการจำหน่าย พื้นที่ที่รับประกันภัย และภัยที่รับประกันมาตรการควบคุมพื้นที่เสี่ยงภัยที่บริษัทได้รับประกันภัยไว้ (Block Risk Control) การกระจายช่องทางการจำหน่าย และผลิตภัณฑ์ที่มีความเสี่ยงหลากหลาย แทนการรับเสี่ยงภัย

บริษัทดำเนินการบริหารความเสี่ยงอย่างเป็นระบบ เริ่มตั้งแต่ขั้นตอนการพิจารณารับประกันภัย จะเลือกรับประกันภัยที่มีความเสี่ยงต่ำโดยพิจารณาคัดเลือกบุคคล ทรัพย์สิน และลักษณะของกิจการที่เอาประกันภัย รวมถึงพิจารณาสภาพพื้นที่ที่อาจได้รับผลกระทบจากภัยธรรมชาติประเภทต่าง ๆ ด้วย ซึ่งบริษัทจะพิจารณาปัจจัยดังกล่าวจากข้อมูลในอดีตที่ได้รวบรวมไว้ แล้วจึงคำนวณอัตราเบี้ยประกันภัยที่เหมาะสมกับความเสี่ยงนั้น

สำหรับการบริหารความเสี่ยงของการรับประกันภัยที่มีความเสี่ยงสูง บริษัทจะทำการรับประกันภัยต่อเพื่อโอนความเสี่ยงให้บริษัทรับประกันภัยต่อที่มีฐานะมั่นคงทั้งในประเทศและต่างประเทศ ในหลายรูปแบบ เช่น การรับประกันภัยต่อตามสัญญาแบบสัดส่วน การรับประกันภัยต่อแบบเฉพาะราย และการรับประกันภัยต่อความเสียหายส่วนเกิน โดยคำนึงถึงความสามารถในการรับความเสี่ยงภัยหรือขีดจำกัดความเสี่ยงภัยที่ยอมรับได้ตามประเภทการรับประกันภัยของบริษัท นอกจากนี้ บริษัทดำเนินการควบคุมกระบวนการจัดการสินไหมทดแทนเพื่อให้รัดกุม และถูกต้องตรงตามความเสียหายที่เกิดขึ้นจริง

ทั้งนี้สำหรับข้อมูลเชิงปริมาณให้มีรายละเอียด ดังนี้

รายการ	หน่วย : ล้านบาท	
	2565	2564
สำรองประกันภัยส่วนที่เรียกคืนจากบริษัทประกันภัยต่อ	76.58	288.76
เงินค้างรับจากการประกันภัยต่อ	245.2	193.01
เงินวางไว้จากการประกันภัยต่อ	-	-

5. มูลค่า วิธีการ และสมมติฐานในการประเมินหนี้สินจากสัญญาประกันภัย

วิธีการในการประเมินหนี้สินจากสัญญาประกันภัย

หนี้สินจากสัญญาประกันภัย ประกอบด้วยสำรองค่าสินไหมทดแทน ค่าสินไหมทดแทนค้างจ่ายและสำรองเบี้ยประกันภัย

(ก) สำรองค่าสินไหมทดแทนและค่าสินไหมทดแทนค้างจ่าย

ค่าสินไหมทดแทนค้างจ่ายบันทึกตามจำนวนที่จะจ่ายจริง ส่วนสำรองค่าสินไหมทดแทนจะบันทึกเมื่อได้รับการแจ้งค่าเรียกร้องค่าเสียหายจากผู้เอาประกันภัยตามจำนวนที่ผู้เอาประกันภัยแจ้ง และโดยการประมาณการของฝ่ายบริหาร มูลค่าประมาณการสินไหมทดแทนสูงสุดจะไม่เกินทุนประกันของกรมธรรม์ที่เกี่ยวข้อง

ประมาณการสำรองสินไหมทดแทนคำนวณโดยวิธีการทางคณิตศาสตร์ประกันภัย โดยคำนวณจากประมาณการที่ดีที่สุดของค่าสินไหมทดแทนที่คาดว่าจะจ่ายให้แก่ผู้เอาประกันภัยในอนาคตสำหรับความสูญเสียที่เกิดขึ้นแล้วก่อนหรือ ณ วันที่ในรอบระยะเวลารายงาน ทั้งจากรายการความสูญเสียที่บริษัทได้รับรายงานแล้วและยังไม่ได้รับรายงาน และรวมถึงค่าใช้จ่ายในการจัดการค่าสินไหมทดแทน และหักด้วยมูลค่าซากและการรับคืนอื่น ๆ ผลต่างของประมาณการสำรองสินไหมทดแทนที่คำนวณได้สูงกว่าค่าสินไหมทดแทนที่ได้รับรู้ไปแล้วในบัญชี จะรับรู้เป็นความเสียหายที่เกิดขึ้นแล้วแต่ยังไม่ได้มีการรายงานให้บริษัทฯ ทราบ (Incurred but not reported claim: IBNR)

(ข) สำรองเบี้ยประกันภัย

ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน บริษัทจะเปรียบเทียบมูลค่าของสำรองความเสียหายที่ยังไม่สิ้นสุดกับสำรองเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ถึงเป็นรายได้ หากมูลค่าของสำรองความเสียหายที่ยังไม่สิ้นสุดสูงกว่าสำรองเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ถึงเป็นรายได้ บริษัทจะรับรู้ส่วนต่างและแสดงรายการสำรองความเสียหายที่ยังไม่สิ้นสุดในงบการเงิน

สำรองเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ถึงเป็นรายได้คำนวณจากเบี้ยประกันภัยรับก่อนการเอาประกันภัยต่อด้วยวิธีการดังนี้

การประกันภัยขนส่งเฉพาะเที่ยว การประกันอุบัติเหตุการเดินทางที่มีระยะเวลา คุ่มครองไม่เกิน 6 เดือน	ร้อยละร้อยของเบี้ยประกันภัยรับตั้งแต่วันที่กรมธรรม์ประกันภัยเริ่มมีผลคุ้มครองตลอดระยะเวลาที่บริษัทยังคงให้ความคุ้มครองแก่ผู้เอาประกันภัย
การประกันภัยอื่น	วิธีเฉลี่ยรายวัน (วิธีเศษหนึ่งส่วนสามร้อยหกสิบห้า)

สำรองเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ถึงเป็นรายได้จากการเอาประกันภัยต่อคำนวณจากเบี้ยประกันภัยจ่ายจากการเอาประกันภัยต่อด้วยวิธีการเช่นเดียวกับกรมธรรม์ประกันภัยตรงที่ได้โอนความเสี่ยงจากการประกันภัยให้บริษัทรับประกันภัยต่อแล้วตลอดอายุของสัญญากรมธรรม์

สำรองความเสียหายที่ยังไม่สิ้นสุด เป็นจำนวนเงินที่บริษัทจัดสรรไว้เพื่อชดใช้ค่าสินไหมทดแทนและค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตสำหรับการประกันภัยที่ยังมีผลบังคับอยู่ ซึ่งคำนวณโดยวิธีการทางคณิตศาสตร์ประกันภัย บริษัทใช้การประมาณการที่ดีที่สุดของค่าสินไหมทดแทนที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในระยะเวลาเอาประกันที่เหลืออยู่ โดยอ้างอิงจากข้อมูลในอดีต

สมมติฐานในการประเมินหนี้สินจากสัญญาประกันภัย

ข้อสมมติหลักที่ใช้ในการประมาณการมูลค่าสำรองค่าสินไหมทดแทนและค่าใช้จ่ายในการจัดการสินไหมทดแทนอันเกิดขึ้นจากสัญญาประกันภัย คือการคาดการณ์ว่ารูปแบบการเกิดและการพัฒนาการค่าสินไหมทดแทนใน

อนาคตจะเป็นไปในรูปแบบเดียวกันกับประสบการณ์ในอดีต ซึ่งบริษัทจำเป็นต้องอาศัยข้อสมมติที่สำคัญในการประมาณการ ดังนี้

(1) ประมาณการเบื้องต้นของอัตราส่วนค่าสินไหมทดแทนสมบูรณ์ในปีอุบัติเหตุล่าสุด ประมาณการเบื้องต้นของอัตราส่วนค่าสินไหมทดแทนสมบูรณ์ในปีอุบัติเหตุล่าสุด คือ ค่าประมาณการเบื้องต้นของอัตราส่วนระหว่างค่าสินไหมทดแทนสมบูรณ์และเบี้ยประกันภัยที่ถือเป็นรายได้สำหรับปีอุบัติเหตุล่าสุดที่กำหนดขึ้นโดยอาศัยข้อมูลประสบการณ์ในอดีต และข้อมูลอุตสาหกรรมรวมทั้งข้อสมมติในการประมาณการเบี้ยประกันภัย

(2) ปัจจัยการพัฒนาสินไหมทดแทนแรก ปัจจัยการพัฒนาสินไหมทดแทนแรก คืออัตราส่วนระหว่างค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นสะสม ณ ช่วงพัฒนาการที่สองและช่วงพัฒนาการแรก บริษัทได้คัดเลือกปัจจัยดังกล่าวโดยอ้างอิงจากค่าเฉลี่ยในอดีตเป็นหลัก ปัจจัยดังกล่าวมีผลกระทบต่อประมาณการสำรองค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นแล้วแต่ยังไม่ได้รับรายงานในไตรมาสอุบัติเหตุล่าสุด

(3) อัตราส่วนค่าใช้จ่ายในการจัดการสินไหมทดแทนที่ไม่สามารถจัดสรรได้ อัตราส่วนค่าใช้จ่ายในการจัดการสินไหมทดแทนที่ไม่สามารถจัดสรรได้ คือ อัตราส่วนระหว่างค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการสินไหมต่าง ๆ ที่ไม่สามารถระบุได้แน่ชัดว่าเกิดจากรายการสินไหมใดรายการหนึ่ง เช่น เงินเดือนของแผนกสินไหมทดแทน และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานอื่นฝ่ายสินไหมทดแทน เป็นต้น และค่าสินไหมทดแทนจ่ายระหว่างปี ซึ่งอัตราดังกล่าวคำนวณโดยอาศัยข้อมูลประสบการณ์ค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นจริงในอดีตของบริษัท

การใช้ดุลยพินิจและประมาณการทางบัญชีที่สำคัญ

(1) การจัดประเภทสัญญาประกันภัย

ในการพิจารณาเพื่อจัดประเภทสัญญาประกันภัยตามคำนิยามของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน บริษัทต้องทดสอบสัญญาประกันภัยว่าเป็นสัญญาที่รับ/โอนความเสี่ยงด้านการรับประกันภัยที่มีนัยสำคัญจาก/ไปยังคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งหรือไม่ โดยใช้วิธีการทางคณิตศาสตร์ประกันภัยที่อาศัยข้อสมมติที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลค่าสินไหมในอดีตและข้อสมมติอื่น ๆ ซึ่งฝ่ายบริหารจำเป็นต้องใช้ดุลยพินิจในการเลือกใช้ข้อสมมติดังกล่าว

(2) สำรองค่าสินไหมทดแทน

ทุกวันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน บริษัทต้องประมาณการสำรองค่าสินไหมทดแทนโดยแยกพิจารณาสองส่วน คือ ส่วนของค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นและบริษัทฯ ได้รับรายงานความเสียหายแล้ว และส่วนของความเสียหายที่เกิดขึ้นแล้วแต่บริษัทฯ ยังไม่ได้รับรายงาน (Incurred but not reported - IBNR) ซึ่งต้องใช้วิธีการทางคณิตศาสตร์ประกันภัยที่เป็นมาตรฐานสากลในการประมาณการ โดยข้อสมมติหลักที่ใช้ในวิธีการทางคณิตศาสตร์ประกันภัยดังกล่าวประกอบด้วยข้อมูลในอดีต ซึ่งได้แก่ ปัจจัยการพัฒนาค่าสินไหมทดแทน อัตราส่วนค่าสินไหมทดแทนสมบูรณ์ และค่าใช้จ่ายในการจัดการสินไหมทดแทนที่ไม่สามารถจัดสรรได้ เป็นต้น

สำรองค่าสินไหมทดแทนนี้คำนวณโดยนักคณิตศาสตร์ประกันภัยอิสระและในการประมาณการดังกล่าวต้องใช้ดุลยพินิจของฝ่ายบริหารซึ่งสะท้อนถึงการประมาณการอย่างดีที่สุดในขณะนั้น เนื่องจากการคาดการณ์เหตุการณ์ในอนาคต ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจริงจึงอาจแตกต่างกับที่ได้ประมาณการไว้

(3) สำรองความเสี่ยงภัยที่ไม่สิ้นสุด

สำรองประกันภัยสำหรับความเสี่ยงภัยที่ยังไม่สิ้นสุดคำนวณตามวิธีการทางคณิตศาสตร์ประกันภัย โดยใช้การประมาณการที่ดีที่สุดของค่าสินไหมทดแทนและค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในระยะเวลาเอาประกันที่เหลืออยู่ ซึ่งการประมาณเงินสำรองดังกล่าวจำเป็นต้องใช้ดุลยพินิจของฝ่ายบริหาร ซึ่งอ้างอิงจากข้อมูลในอดีตและประมาณการอย่างดีที่สุด ณ ขณะนั้น

	(หน่วย : ล้านบาท)			
	ปี 2565		ปี 2564	
	ราคาบัญชี	ราคาประเมิน	ราคาบัญชี	ราคาประเมิน
หนี้สินจากสัญญาประกันภัย				
- สำรองเบี้ยประกันภัย (Premium liabilities)	93.78	80.33	256.12	215.33
- สำรองค่าสินไหมทดแทน (Claim liabilities)	94.47	106.43	259.30	291

หมายเหตุ

- ราคาบัญชี หมายถึง มูลค่าหนี้สินจากสัญญาประกันภัย ที่ประเมินตามมาตรฐานการบัญชี มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อให้นักลงทุนผู้วิเคราะห์ทางการเงินเข้าใจถึงมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ของหนี้สินจากสัญญาประกันภัยที่เป็นที่ยอมรับตามหลักการทางบัญชีใน

ประเทศไทย ซึ่งมูลค่าดังกล่าวจะต้องผ่านการรับรองจากผู้สอบบัญชีอนุญาตแล้ว

- ราคาประเมิน หมายถึง มูลค่าหนี้สินจากสัญญาประกันภัย ที่ประเมินตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยการประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทประกันวินาศภัย เพื่อวัตถุประสงค์หลักในการกำกับความมั่นคงทางการเงินของบริษัทประกันภัยและเพื่อให้มั่นใจว่าบริษัทความสามารถในการจ่ายผลประโยชน์ตามสัญญาประกันภัยได้อย่างครบถ้วนแก่ผู้เอาประกันภัยซึ่งจะต้องประเมินโดยนักคณิตศาสตร์ประกันภัยที่ได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนตามหลักการทางคณิตศาสตร์ประกันภัยที่ได้รับการยอมรับ สมมติฐานที่ใช้ในการประเมินจะต้องสอดคล้องกับประสบการณ์จริงหรือในกรณีที่บริษัทมีข้อมูลไม่เพียงพออาจอ้างอิงจากประสบการณ์ของอุตสาหกรรมและปรับให้เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของพอร์ตการรับประกันภัยของบริษัทนั้น นอกจากนี้ มูลค่าสำรองประกันภัยดังกล่าวจะต้องรวมถึงค่าเผื่อความผันผวน (Provision of Adverse Deviation : PAD) ซึ่งให้เป็นไปตามที่สำนักงาน คปภ. กำหนด

ข้อสังเกต ในบางช่วงเวลาของการรายงานทางการเงิน มูลค่าหนี้สินจากสัญญาประกันภัยอาจมีความแตกต่างระหว่างราคาบัญชีและราคาประเมินของ อย่างมีนัยสำคัญ อันเนื่องมาจากวัตถุประสงค์และวิธีการที่แตกต่างกันในการประเมินตามที่กล่าวไว้ข้างต้น ทั้งนี้ผู้ที่จะนำข้อมูลไปใช้ควรศึกษาและทำความเข้าใจถึงวัตถุประสงค์แนวทางการประเมินราคาหนี้สินจากสัญญาประกันภัยทั้งสองให้ถี่ถ้วนก่อนตัดสินใจ

6. การลงทุนของบริษัท

วัตถุประสงค์ของการลงทุนของบริษัท

การลงทุนและการประกอบธุรกิจอื่นของบริษัท เป็นธุรกรรมที่สำคัญต่อการดำเนินงานและความมั่นคงของบริษัท เนื่องจากในการกำหนดอัตราเบี้ยประกันภัยซึ่งมีองค์ประกอบของอัตราสินไหมทดแทน อัตราค่าใช้จ่าย แล้วเหลือส่วนของกำไรสำหรับรับประกันภัย ซึ่งหากอัตราค่าสินไหมทดแทนและอัตราค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจริงสูงกว่าที่คาดการณ์ไว้ในการกำหนดอัตราเบี้ยประกันภัย บริษัทฯ ก็อาจจะประสบผลขาดทุนจากการรับประกันภัย

การลงทุนประกอบธุรกิจอื่นจึงเป็นสิ่งสำคัญที่บริษัทประกันวินาศภัยจะต้องสามารถบริหารงานให้ดี ให้เกิดผลตอบแทนมาชดเชยในส่วนของการรับประกันภัย และค่าใช้จ่ายดำเนินงานอื่น ๆ จึงทำให้บริษัทมีผลกำไรจากการดำเนินงาน เงินที่จะนำไปลงทุนนั้น ก็คือ ส่วนของเบี้ยประกันภัยที่ได้รับจากผู้เอาประกันภัยซึ่งต้องจ่ายล่วงหน้า และบริษัทต้องจัดสรรเบี้ยประกันภัยส่วนหนึ่งมาตั้งเป็นเงินสำรองสำหรับเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ตกเป็นรายได้ของบริษัท และเงินสำรองประเภทอื่น ๆ บริษัทประกันภัยจึงนำเงินสำรองประกันภัยและเงินกองทุนของบริษัทไปลงทุนประกอบธุรกิจอื่น ๆ เพื่อให้มีผลตอบแทนจากการลงทุน

การบริหารการลงทุนที่ดีจะทำให้บริษัทได้รับผลตอบแทนดีและไม่เสี่ยงต่อการสูญเสียเงินลงทุน ในอดีตมีบริษัทประกันภัยบางประเทศประสบปัญหาทางการเงินถึงกับล้มละลาย โดยมีสาเหตุจากการบริหารการลงทุนผิดพลาด ฉะนั้นการลงทุนจึงเป็นหัวใจสำคัญของบริษัทประกันภัยเช่นเดียวกันกับการรับประกันภัย

กรอบนโยบายการลงทุน

การลงทุนประกอบธุรกิจอื่นของบริษัท ทูนประกันภัย จำกัด (มหาชน) ประกอบด้วย 2 ส่วน ได้แก่

1. การลงทุนที่ควบคุมดูแลโดยคณะกรรมการลงทุนของบริษัท
2. การลงทุนที่ว่าจ้างบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมแห่งหนึ่งให้บริหารเงินลงทุนโดยทางบริษัทได้เป็นผู้กำหนดนโยบายในการลงทุนในภาพรวม (ได้รับความเห็นชอบเป็นหนังสือจากนายทะเบียนประกันวินาศภัยแล้ว)

นโยบายการว่าจ้างบุคคลภายนอกให้ดำเนินการลงทุนแทนบริษัท

บริษัทได้กำหนดคุณสมบัติและแนวทางการคัดเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน มีดังนี้

1. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนดังกล่าวมีวัตถุประสงค์ และนโยบายการลงทุนของกองทุนรวมสอดคล้องและไม่ขัดต่อกรอบนโยบายการลงทุนของบริษัท รวมทั้งคำนึงถึงประสบการณ์ ความรู้ความสามารถ และความชำนาญ และหลักการในการบริหารกองทุน รวมทั้งคุณภาพของผู้จัดการกองทุน และความมั่นคงของบริษัทหลักทรัพย์การกองทุน
2. พิจารณาเปรียบเทียบค่าใช้จ่าย และเงื่อนไขต่างๆ ของกองทุน เช่น ค่าบริหารกองทุน เพื่อเปรียบเทียบอัตราผลตอบแทนที่แท้จริงของกองทุน ค่าธรรมเนียมการขาย ช่วงเวลาขั้นต่ำของการลงทุน เพื่อให้บริษัทได้รับผลตอบแทนที่มากที่สุด

สาเหตุที่ว่าจ้างบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมแห่งหนึ่งให้บริหารเงินลงทุน เนื่องจาก

1. เป็นการเพิ่มโอกาสในการลงทุนที่มากขึ้น รวมถึงมีความยืดหยุ่นในการลงทุน เนื่องจากผู้จัดการกองทุนภายนอกจะเป็นผู้กำหนดการลงทุนเอง รวมถึงยังสามารถปรับเปลี่ยนการลงทุนได้ตลอดเวลา อีกทั้งเป็นเปิดโอกาสให้ผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านตลาดเงิน ตลาดทุน มาช่วยบริหารเงินลงทุน
2. มีการถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ และเทคโนโลยี (Technology Transfer) ระหว่างกัน

คณะกรรมการลงทุนได้พิจารณาอย่างรอบคอบถึงผลดีและผลเสียของการว่าจ้างผู้จัดการลงทุนภายนอกบริหาร โดยว่าจ้างบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมแห่งหนึ่งให้บริหารเงินลงทุน โดยบริษัทได้เป็นผู้กำหนดนโยบายในการลงทุนในภาพรวม

ด้านการกำกับดูแลผู้จัดการกองทุนภายนอกนั้น คณะกรรมการลงทุนกำหนดให้ผู้จัดการกองทุนภายนอกนำเสนอแผนการลงทุน และรายงานผลการดำเนินงานต่อคณะกรรมการลงทุนเป็นรายไตรมาส เพื่อรับฟังกลยุทธ์การลงทุน หรือร่วมกันแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น (ถ้ามี) และให้ผู้จัดการกองทุนภายนอกนั้น รายงานผลการปฏิบัติงานให้ผู้บริหารระดับสูงหรือคณะกรรมการบริษัททราบ และทำการประเมินผู้จัดการกองทุนภายนอกในระหว่างรอบสัญญาจ้าง ตามเกณฑ์ประเมินผู้จัดการกองทุน ซึ่งครอบคลุมการประเมินทั้งในเชิงปริมาณและในเชิงคุณภาพโดยเปรียบเทียบกับตัวเทียบวัด (Benchmark)

หลักการคัดเลือกสินทรัพย์ที่จะลงทุน

ตราสารทุน บริษัทได้กำหนดหลักเกณฑ์การคัดเลือกดังนี้

1. การวิเคราะห์เศรษฐกิจ (Economic Analysis) เป็นการวิเคราะห์และพยากรณ์แนวโน้มภาวะเศรษฐกิจในอนาคต ทั้งแนวโน้มระยะยาวและระยะสั้น ทั้งเศรษฐกิจของประเทศและเศรษฐกิจของโลก นอกจากนั้น ยังรวมไปถึงการวิเคราะห์วัฏจักรเศรษฐกิจ (Economic Cycle) ดัชนีชี้วัดภาวะเศรษฐกิจในด้านต่าง ๆ และนโยบายของรัฐ เช่น นโยบายการเงิน นโยบายการคลัง นโยบายการค้าระหว่างประเทศ ว่าจะมีผลกระทบต่อธุรกิจที่ออกหลักทรัพย์มากน้อยเพียงใด
2. การวิเคราะห์อุตสาหกรรม (Industry Analysis) เป็นการวิเคราะห์วงจรอุตสาหกรรม (Industry Life Cycle) สภาพการแข่งขันในอุตสาหกรรม ตลอดจนอนาคตของอุตสาหกรรมว่าจะมีแนวโน้มอัตราการเจริญเติบโตอย่างไร ซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่างด้วยกัน เช่น นโยบายของรัฐบาลที่จะให้การสนับสนุนหรือเป็นอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจ โครงสร้างการเปลี่ยนแปลงของระบบภาษีของรัฐบาล โครงสร้างของอุตสาหกรรมแต่ละประเภท เป็นต้น
3. การวิเคราะห์บริษัท (Company Analysis) จะเน้นการวิเคราะห์ทั้งเชิงคุณภาพ (Qualitative Analysis) เช่น ประสิทธิภาพและความน่าเชื่อถือของผู้บริหาร บุคลากร ชีตความสามารถด้านการตลาด การผลิต / การบริการ การวิจัยและพัฒนา การบริหารและระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร ฯลฯ และการวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Analysis) ซึ่งจะวิเคราะห์จากงบการเงินทั้งในอดีตและปัจจุบันของบริษัท เพื่อนำมาประมาณการกำไรต่อหุ้นและราคาหุ้นในอนาคต

ตราสารหนี้ บริษัทได้กำหนดหลักเกณฑ์การคัดเลือกดังนี้

1. การวิเคราะห์ความเสี่ยงของธุรกิจผู้ออกตราสารหนี้ นั้น โดยบริษัทได้พิจารณาความสามารถในการชำระหนี้ของผู้ออกตราสารหนี้ โดยดูจากผลการจัดอันดับความน่าเชื่อถือ (credit rating) ตราสารหนี้ นั้น ๆ

ที่จัดทำโดย บริษัทจัดอันดับความน่าเชื่อถือ (credit rating agency) ซึ่งเป็นองค์กรอิสระ ไม่มีความสัมพันธ์กับผู้ออกตราสารหนี้ ในการจัดอันดับความน่าเชื่อถือนั้น อาจมีการจัดอันดับทั้งด้านคุณภาพของผู้ออกตราสารหนี้ (ความสามารถในการจ่ายชำระหนี้) และด้านคุณภาพของตัวตราสารหนี้เอง (ความเหมาะสมของเงื่อนไขในการชำระหนี้)

2. การวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนและอัตราดอกเบี้ย โดยบริษัทจะวิเคราะห์อัตราดอกเบี้ยในตลาดเงินปัจจุบันและแนวโน้มของอัตราดอกเบี้ยของตลาดเงินในอนาคต เนื่องจากหากมีความผันผวน เช่น เมื่ออัตราดอกเบี้ยในตลาดเงินขยับตัวสูงขึ้น หรือมีท่าทีว่าจะขยับตัวสูงขึ้น อัตราดอกเบี้ยที่ตราไว้ (coupon rate) ของตราสารหนี้ที่ออกใหม่ก็จะสูงขึ้นด้วย ตราสารหนี้ที่ออกมาก่อนหน้าและมีการซื้อขายในตลาดรองก็จะมีการซื้อขายในระดับราคาที่ลดลง เพื่อตั้งให้อัตราผลตอบแทน (Yield) ขยับสูงขึ้นไปอยู่ในระดับที่เทียบเคียงกันกับอัตราดอกเบี้ย

ขอบเขตประเภทสินทรัพย์ที่บริษัทจะลงทุน

บริษัทสามารถลงทุนประกอบธุรกิจอื่น ได้ตามประเภทที่กำหนดในประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง การลงทุนประกอบธุรกิจอื่นของบริษัทประกันวินาศภัย พ.ศ.2556 ลงวันที่ 30 กันยายน 2556 และประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง การลงทุนประกอบธุรกิจอื่นของบริษัทประกันวินาศภัย พ.ศ.2556 (ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2558 ในประกาศดังกล่าวได้มีการลงทุนในแบบต่าง ๆ ได้หลายประเภท แต่ในทางปฏิบัตินั้น บริษัทจะลงทุนตามประเภทต่าง ๆ ดังนี้

1. ฝากเงินไว้กับสถาบันการเงิน
2. ตราสารหนี้
3. ตราสารกึ่งหนี้กึ่งทุน
4. ตราสารทุน
5. หน่วยลงทุน
6. สัญญาซื้อขายล่วงหน้า
7. ตราสารหนี้ที่มีลักษณะของสัญญาซื้อขายล่วงหน้าแฝง
8. การให้กู้ยืม การให้เช่าซื้อรถ และการออกหนังสือค้ำประกันเพื่อเป็นหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญาของโครงการต่างๆ

หลักการปฏิบัติการลงทุน

1. ตั้งอยู่ในหลักการพิจารณา และกลั่นกรองด้วยความรู้ความสามารถ ความเอาใจใส่รอบคอบ ระมัดระวัง และถี่ถ้วน โดยยึดหลักความโปร่งใส ตรวจสอบได้ ตามแนวทางปฏิบัติอันเป็นที่ยอมรับ (Best Practice)
2. มีการแบ่งแยกหน้าที่ระหว่างส่วนงาน Back Office และ Front Office
3. ให้ความสำคัญกับการมีวินัยด้านการลงทุน เช่นกำหนดให้มีการปรับสัดส่วนการลงทุนให้ใกล้เคียงกับสัดส่วนตามแผนการจัดสรรเงินลงทุน ในกรณีที่สัดส่วนการลงทุน เบี่ยงเบนไปเนื่องจากราคาหลักทรัพย์ หรือมีการลงทุนที่ปรับตามสภาวะการณ์ของตลาดเงินตลาดทุนช่วงสั้น ๆ เพื่อเพิ่มโอกาสที่จะได้รับผลตอบแทนหรือลดความเสี่ยง
4. สนับสนุนการลงทุนในบริษัทที่มีธรรมาภิบาลที่ดีโดยจะไม่ส่งเสริมการลงทุนในกิจการที่มีลักษณะดังต่อไปนี้
  - 4.1. กิจการที่ก่อให้เกิดปัญหาภาวะ หรือผลกระทบอย่างมีสาระสำคัญต่อสิ่งแวดล้อม
  - 4.2. กิจการที่ประกอบธุรกิจบนพื้นฐานของการลอกเลียนแบบ และขัดต่อกฎหมายด้านทรัพย์สินทางปัญญา
  - 4.3. กิจการที่ประกอบธุรกิจอันขัดต่อศีลธรรมและจารีตประเพณีอันดี
  - 4.4. กิจการที่ประกอบธุรกิจอันเป็นภัยต่อสังคม หรือความมั่นคง
  - 4.5. กิจการที่ประกอบธุรกิจที่ไม่โปร่งใส และไม่สามารถอธิบายต่อบุคคลภายนอกได้

ขั้นตอนการลงทุน และรายงานผลการลงทุน

กระบวนการตัดสินใจการลงทุน ประกอบไปด้วย คณะกรรมการลงทุน มีหน้าที่วางนโยบายการลงทุน กำกับดูแลและควบคุมการลงทุนให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย และเป้าหมายที่กำหนด ภายใต้กรอบความเสี่ยง และผลตอบแทนเป้าหมาย

ขั้นตอนการอนุมัติการลงทุน

1. จัดให้มีการประชุมคณะกรรมการการลงทุนอย่างน้อยไตรมาสละ 1 ครั้ง เพื่อพิจารณากลยุทธ์การลงทุน ดูแลสถานะของการลงทุน และป้องกันความเสียหายจากการลงทุน พร้อมทั้งจัดทำรายงานประชุมเพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการบริษัท
2. จัดให้มีข้อมูลวิเคราะห์การลงทุน โดยวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน และวิเคราะห์ทางเทคนิค รวมทั้งบทวิเคราะห์อื่น เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุน
3. หากมีการขออนุมัติเพิ่ม/ลดการลงทุน จะปฏิบัติตามอำนาจอนุมัติการลงทุน

การประเมินราคาทรัพย์สินลงทุน

ตลอดเวลาการลงทุน บริษัท ต้องประเมินราคายุติธรรมของตราสาร หรือมูลค่าการลงทุนตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยการประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทประกันวินาศภัย รวมทั้งสอดคล้องกับมาตรฐานการบัญชี และตามเงื่อนไขที่สภาวิชาชีพบัญชีกำหนด และต้องดำรงเงินกองทุนเพื่อรองรับความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากการลงทุนได้ตามที่กฎหมายกำหนด

หากบริษัท มีการลงทุนในสินทรัพย์ที่ไม่สามารถเคลื่อนย้ายได้ จะต้องได้รับความเห็นชอบโดยคณะกรรมการลงทุน โดยจะต้องพิจารณาเป็นรายไป และจะต้องผ่านการอนุมัติเห็นชอบโดยคณะกรรมการบริษัททุกครั้ง

	หน่วย : ล้านบาท			
	ปี 2565		ปี 2564	
	ราคาบัญชี	ราคาประเมิน	ราคาบัญชี	ราคาประเมิน
เงินฝากสถาบันการเงินและ บัตรเงินฝากสถาบันการเงิน	24.13	24.13	63.52	63.52
ตราสารหนี้ (พันธบัตร, หุ้นกู้, ตัว สัญญาใช้เงิน, ตัวแลกเงิน, หุ้นกู้ แปลงสภาพ และ สลากออม ทรัพย์)	224.95	222.3	398.18	398.63
ตราสารทุน (ไม่รวมเงินลงทุนใน บริษัทย่อยและบริษัทร่วม)	-	-	154.35	154.35
หน่วยลงทุน	-	-	46.18	46.18
เงินให้กู้ยืม, เงินให้เช่าซื้อรถ และให้เช่าทรัพย์สินแบบ리스ซึ่ง	-	-	-	-
ใบสำคัญแสดงสิทธิการซื้อหุ้น หุ้นกู้ หน่วยลงทุน	-	-	-	-
ตราสารอนุพันธ์	-	-	-	-
เงินลงทุนอื่น	80.93	81.66	76	76.66
รวมสินทรัพย์ลงทุน	330.01	328.09	738.23	739.34

7. ผลการดำเนินงานของบริษัทประกันภัย รวมถึงผลการวิเคราะห์และอัตราส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ในปี 2565 บริษัทมีเบี้ยประกันภัยที่ถือเป็นรายได้ เท่ากับ 299.7 ล้านบาท เพิ่มจากปี 2564 เท่ากับ 79.7 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 36.2 เมื่อเทียบกับปี 2564 สำหรับรายได้จากการลงทุนและรายได้อื่น เท่ากับ -1.1 ล้านบาท ลดลงจากปี 2564 เท่ากับ -38.8 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ -102.8

บริษัทมีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการประกันภัยเท่ากับ 652.2 ล้านบาท เพิ่มขึ้น 116 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 22 โดยมีค่าสินไหมทดแทนสุทธิเพิ่มขึ้นจากปี 2564 จำนวน 136 ล้านบาท ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานลดลง 13 ล้านบาท

รายการ	หน่วย : ล้านบาท	
	ปี 2565	ปี 2564
เบี้ยประกันภัยรับรวม	454.70	558.46
เบี้ยประกันภัยที่ถือเป็นรายได้ (สุทธิ)	299.68	219.97
รายได้จากการลงทุน และรายได้อื่น	-1.07	37.70
กำไร (ขาดทุน) สุทธิ	-240.28	-158.11

อัตราส่วน	ปี 2565	ปี 2564
อัตราส่วนค่าสินไหมทดแทน (Loss Ratio)	102.95%	78.32%
อัตราส่วนค่าใช้จ่ายในการดำเนินธุรกิจกันภัย (Expense Ratio)	91.43%	128.47%
อัตราส่วนรวม (Combined Ratio)	185.93%	197.35%
อัตราส่วนสภาพคล่อง (Liquidity ratio)	349.85%	291.02%
อัตราส่วนสินทรัพย์ลงทุนต่อหนี้สินผู้เอาประกัน (Asset back to Insurance Liabilities)	349.90%	374.04%
อัตราส่วนผลตอบแทนผู้ถือหุ้น (Return on equity)	-54.01%	-24.68%

8. ความเพียงพอของเงินกองทุน

บริษัท ต้องดำรงเงินกองทุนเพื่อรองรับผลขาดทุนหรือความสูญเสียที่ไม่ได้คาดการณ์ไว้ซึ่งเมื่อเกิดขึ้นแล้วอาจส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานและเงินกองทุนของบริษัท ตัวอย่างเช่น การจ่ายสินไหมรายใหญ่ การเกิดมหันตภัย การขาดทุนจากการลงทุน เป็นต้น นอกจากนี้เงินกองทุนยังเป็นหลักประกันในความมั่นคงและสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้ถือกรรมธรรม์ของบริษัทอีกด้วย เงินกองทุนนั้นจะสะท้อนการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ดีของบริษัทและยังเป็นสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้าให้แก่บริษัทเมื่อระดับความเพียงพอของเงินกองทุนลดลงอย่างเป็นสาระสำคัญ

รายการ	หน่วย : ล้านบาท	
	ณ วันที่ 31 ธันวาคม	
	ปี 2565	ปี 2564
สินทรัพย์รวม	908.89	1,521.52
หนี้สินรวม		
- หนี้สินจากสัญญาประกันภัย	188.25	515.42
- หนี้สินอื่น	392.94	444.04
ส่วนของผู้ถือหุ้น	327.69	562.06
อัตราส่วนเงินกองทุนชั้นที่ 1 ที่เป็นส่วนของผู้ถือหุ้นต่อเงินกองทุนที่ต้องดำรงตามกฎหมาย (ร้อยละ)	418.4	471.7
อัตราส่วนเงินกองทุนชั้นที่ 1 ต่อเงินกองทุนที่ต้องดำรงตามกฎหมาย (ร้อยละ)	418.4	471.7
อัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุน (ร้อยละ)	418.4	471.7
เงินกองทุนที่สามารถนำมาใช้ได้ทั้งหมด	280.12	517.25
เงินกองทุนที่ต้องดำรงตามกฎหมาย	66.96	109.65

หมายเหตุ

- ตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยการกำหนดประเภทและชนิดของเงินกองทุนรวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการคำนวณเงินกองทุนของบริษัทประกันวินาศภัย กำหนดให้นายทะเบียนอาจกำหนดมาตรการที่จำเป็นในการกำกับดูแลบริษัทที่มีอัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุนต่ำกว่าร้อยละหนึ่งร้อยสี่สิบได้

- เงินกองทุน เป็นเงินกองทุนตามราคาประเมิน ตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยการประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทประกันวินาศภัย
- รายการข้างต้นคำนวณโดยใช้ราคาประเมิน ตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยการประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทประกันวินาศภัย

9. งบการเงิน และหมายเหตุประกอบงบการเงินสำหรับรอบปีปฏิทินที่ล่วงมาที่ผู้สอบบัญชีตรวจสอบและแสดงความเห็นแล้ว

งบการเงินนี้จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่กำหนดในพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. 2547 และจัดทำขึ้นตามวิธีการบัญชีเกี่ยวกับการประกันภัยในประเทศไทยและหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องซึ่งกำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (“คปภ.”) และเป็นไปตามรูปแบบงบการเงินที่กำหนดในประกาศ คปภ. เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขและระยะเวลาในการจัดทำและยื่นงบการเงินและรายงานเกี่ยวกับผลการดำเนินงานของบริษัทประกันวินาศภัย พ.ศ. 2559 ลงวันที่ 4 มีนาคม 2559

ความเห็น

ข้าพเจ้าได้ตรวจสอบงบการเงินของบริษัท ทูนประกันภัย จำกัด (มหาชน) ซึ่งประกอบด้วยงบแสดงฐานะการเงิน ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2565 งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้นและงบกระแสเงินสด สำหรับปีสิ้นสุดวันเดียวกัน และหมายเหตุประกอบงบการเงินรวมถึงหมายเหตุสรุปนโยบายการบัญชีที่สำคัญ

ข้าพเจ้าเห็นว่างบการเงินข้างต้นนี้แสดงฐานะการเงิน ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2565 ผลการดำเนินงานและงบกระแสเงินสด สำหรับปีสิ้นสุดวันเดียวกันของบริษัท ทูนประกันภัย จำกัด (มหาชน) โดยถูกต้องตามที่ควรในสาระสำคัญตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน

กรุณาดูเอกสารแนบ : งบการเงินประจำปี 2565 ที่ผู้สอบบัญชีได้ตรวจสอบแล้ว

งบการเงินนี้ได้รับอนุมัติโดยที่ประชุมสามัญผู้ถือหุ้นประจำปี 2566 เมื่อวันที่ 21 เมษายน 2566